

'Liefde' een goddelijke deugd: zonder haar ben ik niets

De Catechismus van de Katholieke Kerk vertelt ons dat liefde een goddelijke deugd is. Dat wil zeggen dat de liefde haar oorsprong en haar motief is en haar einddoel in God zelf heeft.

Dat is iets anders dan wat wij in onze dagelijkse spraak en ons woordgebruik onder de liefde verstaan. In het gewone gebruik is de liefde een gevoel wat je hebt, meestal een positief gevoel wat heel sterk ons handelen en vooral ook onze stemming bepaalt. Het is een emotie, een sensatie een toestand die je ook depressief of wanhopig kan maken of juist overdreven blij, 'buiten zinnen', 'niet meer van deze wereld'. Deze liefde overkomt ons, een passie, ongevraagd en het doet van alles met ons.

Heel iets anders wordt het als we kijken wat de Catechismus erover zegt: de liefde is een deugd die je ook overkomt, inderdaad. In de zin dat je van God de heiligmakende genade krijgt, waar je wel om vraagt, maar die je niet kunt afdwingen. Een cadeau van God dus.

Je stelt je er open voor, je vraagt om de genade die God geeft naar Zijn eigen Goddelijk inzicht, naar Zijn wil en goedenken. Deze goddelijke deugd bepaalt je morele handelen en is de grondslag voor ons hele Christelijke leven. Door de deugd van de liefde kunnen wij God boven alles beminnen en onze naaste als onszelf: uit liefde voor God. Jezus maakt van de liefde het nieuwe gebod, het vervangt niet de oude wet van Mozes, maar ze is de vervulling. Sint Paulus zegt: "De liefde is het fundament van de andere goddelijke deugden, de hoop en het geloof, ze vervolmaakt ze, ordent ze, ze inspireert ze: zonder de liefde wordt het niets en is het niets." (vergelijk 1 Kor.13, 1-3 : "Als ik de liefde niet heb...")

Waar gaat het nu over als we het over 'de liefde' hebben zoals hierboven, als we spreken in theologische of kerkelijke taal? Christelijke liefde is meer dan een passie. Passie heeft een voorwerp nodig om te ontbranden. Het voorwerp heeft een aantrekkelijkheid en motiveert en dat verklaart de liefde. De zorg die ouders voor hun kinderen hebben is een vorm van liefde en meer dan alleen passie. Een arts die zorg heeft voor zijn patiënt is een vorm van de liefde die redelijk is en verklaarbaar want het is ook een taak. Maar de Christelijke liefde, we noemen die ook

Caritas, heeft een ander kenmerk. Ze kent de typische paradox van het geloof; deze liefde, de Caritas, houdt van wat redelijkerwijs niet aantrekkelijk is, er zijn geen banden van verwantschap of affectie, ze is geen verplichting en ze levert je geen aardse materie of goederen op. De Caritas verhoudt zich niet tot de mens vanwege de functie of vanwege verplichting of afspraak: ze werkt Pro Deo.

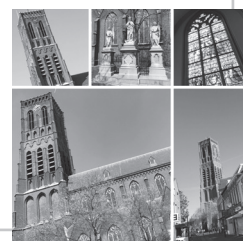

In de Christelijke traditie wordt de Caritas aangeduid met de werken van barmhartigheid: de zeven lichamelijke en de zeven geestelijke werken van barmhartigheid. Enkele voorbeelden maken het duidelijk. Een vorm van lichamelijk werk van barmhartigheid is het bezoeken van gevangenen. Het verzorgen van zeer besmettelijke of afstotelijke zieken, waar niemand begrijpelijker wijze voor wil zorgen. Het opvangen of onderdak geven aan illegale vluchtelingen die het 'niet verdienen' om geholpen te worden. Maatschappelijk of politiek gezien zeggen we: "Je bent niet goed wijs, je bent blind voor de situatie of de gevolgen." Maar is het niet juist de passionele liefde die blind is? De Caritas-liefde maakt juist dat je scherper ziet omdat je in de gevangene of de zieke, de hongerige, de dorstige, de vreemdeling, de naakte of de dode Christus zelf ziet.

De werken van barmhartigheid, de Caritas, hebben niet dat nuttigheidsdenken dat wij met onze wereldse liefde meestal wel toepassen: doden hebben er niets aan dat ze begraven worden, bidden helpt als gewoon helpen niet meer werkt. Deze radicale vorm van liefde geven, heeft dat typische aspect van nutteloosheid voor de wereld en daarom is het een deugd. Ze komt niet voort uit een natuurlijk verlangen maar ze wordt door God geschonken.

Dankbaarheid is weliswaar op zichzelf geen deugd maar wordt dit wordt ze wel als we dankbaar zijn voor wat God ons geeft, ook al is dit niet gemakkelijk of zelfs moeilijk. De liefde die we hebben voor God maakt dat we ook anderen kunnen liefhebben en dat is de liefde die ons gegeven wordt, gratis. We noemen dat genade.

Dat is de liefde die we vieren als God ons het grootste geschenk geeft: Zijn eigen Zoon, die mens wordt onder

Colofon

Parochieblad Willibrordus

Oss - Berghem - Haren - Macharen

Contactgegevens

Parochiecentrum en administratie:

Koornstraat 6, 5341 BR Oss

Telefoon: 0412 856410

E-mail: info@parochiewillibrordus.nl

Website: www.parochiewillibrordus.nl

Bereikbaar op maandag, dinsdag, woensdag en vrijdag van 09.00 - 15.00 uur

Rekening Rabobank: NL34 RABO 0140405682

Pastoraat en pastorie Oss

Pastoor R. Kerssemakers

Kapelaan Q. Kerckhofs

Kapelaan N. Eyyalil

Begijnenstraat 1, 5341 BC Oss

Telefoon: 0412 622015

E-mail pastoor: pastoor@parochiewillibrordus.nl

E-mail kapelaan: kapelaankerckhofs@parochiewillibrordus.nl

Pastoraat en pastorie Berghem

Kapelaan Q. Kerckhofs

Julianastraat 37, 5351 AL Berghem

Telefoon: 0412 401215

E-mail: kapelaankerckhofs@parochiewillibrordus.nl

Koster

Dhr. Richard Radoes

Telefoon: 0412 856410

E-mail: kosteross@parochiewillibrordus.nl

Parochiebestuur

Pastoor R. Kerssemakers

Voorzitter

Mevr. H. Eppink-Beyer

Secretaris

Dhr. A. van Grinsven

Bouwz. Grote Kerk

Dhr. A. van Rossem

Algemene zaken

Dhr. P. Koenen

Algemene zaken

Dhr. R. Sieben

Penningmeester

Mevr. V. van Vliet

Communicatie

Kerkhof

E-mail: beheer@parochiewillibrordus.nl

Redactie Parochieblad

Mevr. Valerie van Vliet

Pastoor Kerssemakers

Diaken Raaijmakers

Opmaak

EVOgraphics, Erik van Oosten

Redactieadres

Koornstraat 6, 5341 BR OSS

E-mail: info@parochiewillibrordus.nl

Volgende uitgave: maart 2026

Kopij aan te leveren vóór 1 maart 2026

Willibrordus Parochie

M.O.O. (Grote Kerk) te Oss

Heilig Hart te Oss

Sint Willibrordus te Berghem

Sint Lambertus te Haren

Sint Petrus' Banden te Macharen

ons mensen. Hij is alles in ons gelijk. Behalve in de zonde, want juist daarvoor wordt Hij geboren en zal Hij om ons te verlossen voor ons sterven aan het kruis. Juist in het lijden en sterven van Jezus zien we pas hoe groot de liefde van God voor ons is.

Dit grote geschenk van God viëren we met Kerstmis in grote dankbaarheid, Zijn geboorte onder ons. Want zonder die liefde ben ik niets.

Zalig Kerstfeest.

Getekend pastoor Roland Kerssemakers

21 – 22 maart 2026

Stille Omgang

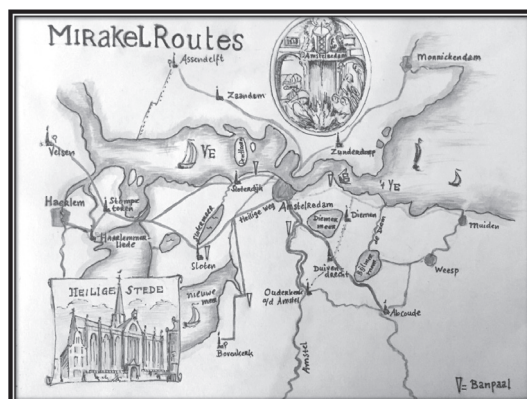
Beste parochieleden, Jaarlijks trekken duizenden mensen vanuit heel Nederland naar de hoofdstad, om de Stille Omgang te volgen, ter herinnering aan het Mirakel van 1345. Zo zullen er ook dit jaar weer vanuit verschillende opstapplaatsen pelgrims vertrekken naar Amsterdam.

Zo ook vanuit Den Bosch op 21 maart. In de nacht van 21 op 22 maart 2026 wordt opnieuw in Amsterdam de Stille Omgang gehouden. De Eucharistieviering en de stille tocht door de binnenstad kunnen ons geloof voeden en versterken.

Het thema van 2026 luidt: 'Moge God, door de Eucharistie, velen bereiken en wij Christus toelaten en ontvangen.' De Stille Omgang is niet slechts een herinnering aan het verre verleden. Zij wil ons vandaag uitnodigen om ons katholieke geloof opnieuw gestalte te geven. Wij doen dat in een wereld die zoekt naar hoop en onderlinge gemeenschap. Wij zijn als pelgrims onderweg en Christus gaat met ons mee.

U bent ook allen van harte uitgenodigd. Als Kerk willen wij jong en oud verbinden en laten zien dat wij samen pelgrims van hoop zijn.

Getekend Dr. Gerard de Korte

Like ons op
Parochie H. Willibrordus Oss

Bedevaart naar Kevelaer zaterdag 6 september 2025

Als u dit verslag leest staan we aan de vooravond van het Kerstfeest. Toch willen we graag nog verslag doen over de bedevaart naar Kevelaer op zaterdag 6 september 2025.

Het was een prachtige, mooie en zonnige dag. Met drie grote en volle bussen vertrokken we rond de klok van 08.00 uur vanuit Oss, Schaijk, Veghel, Uden en Wijchen naar Maria Troosteres der Bedroefden. Veel pelgrims gingen ook met de eigen auto naar Kevelaer. We waren daar met ongeveer 225 pelgrims.

We begonnen onze pelgrimage als "Pelgrims van Hoop", het thema van het Jubeljaar 2025. Een pelgrim is niet zomaar een reiziger, maar gaat met een bepaald doel en een diep vertrouwen dat God met hem of haar meegaat. Een reis van het hart en een innerlijke zoektocht. Een reis die een weg van hoop wordt. Een pelgrim die al zijn of haar zorgen bij Maria kan neerleggen en toevertrouwt. Maria die bij haar Zoon bidt, als een moeder van alle gelovigen. Als bemoediging voor hulp en troost.

Na een voorspoedige heenreis begonnen we in Kevelaer met de openingsviering in de Pax Christiekapel. Een welkom aan de pelgrims, met gebed en zang. Daarna een Plechtige Eucharistieviering in de Basiliek met als hoofdclebrant pastoor Bas van Dijk, pastoor van Mill, pastoor Ard Smulders uit Veghel als concelebrant en de diakens Hennie Witsiers en René Lamers. De muzikale ondersteuning was in handen van Ton Nagel. Het gemengd koor uit Maren-Kessel en wat leden van het interparochieel koor van de Sint Jan namen de zang voor hun rekening. De goedgevulde Basiliek zong uit volle borst de 8e mis en de Marialiederen mee. Het was een prachtige viering die begon met de wijding van de

Pelgrimskaars die we namens alle broederschappen hadden laten maken. Na de viering was er nog een korte afsluiting bij de Genadekapel en daarna ging ieder zijn weg voor de lunch.

Om 14.45 uur vertrok een flinke groep pelgrims naar het Kruiswegpark om daar de Kruisweg te bidden. Voor de mensen die wat minder goed ter been zijn, was de Kruisweg in de Biechtkapel. Als afsluiting was er om 17.00 uur een plechtig Lof met Uitstelling van het Allerheiligste in de Basiliek, voorgedaan door Pastoor Ard Smulders.

Na het Lof vertrokken we weer richting de bussen, waarna iedere bus weer terug ging naar de diverse uitstapplaatsen. Tijdens een korte rondgang in onze bus hoorden we verhalen van die dag over wat mensen deze dag hebben ervaren en hebben beleefd. Soms met enige emotie.

We kunnen terugkijken op een mooie dag, waarin we als Pelgrims van Hoop verder kunnen met ons leven van alledag, met zijn ups en downs.

Getekend, namens de broederschap Kevelaer Oss e.o., Peter en Mia Stoltz-van Lent

Breng een bezoekje aan de Kerststal

Tweede Kerstdag (26 december) én zondag 28 december is de Grote Kerk in Oss extra geopend van 14.00 tot 17.00 uur om een bezoek te brengen aan de mooie Kersstal.

Iedereen is van harte welkom om in de Mariakapel of bij de prachtige oude Kerststal kaarsjes te laten branden. Je kunt ook een van de oude 'knik-engelen' laten knikken.

Op Tweede Kerstdag is er speciaal voor de kinderen 'Kindje wiegen'. Aanvang is om 14.30 uur. Breng je liefste knuffel mee, dan gaan we samen het kindje Jezus in slaap wiegen met mooie Kerstliederen.

In onze Willibrordus Parochie

Communicant:

23 november 2025

Matteo Marinic

Vrijwilligersfeest Parochie Willibrordus

Op zondag 21 september mocht ik samen met pastoor Kerssemakers het tweejaarlijks vrijwilligersfeest organiseren. Na veel voorbereiding en overleg werd er besloten het feest in het parochiecentrum te houden. Dat in tegenstelling tot voorgaande jaren toen het feest in juni was en in de mooie pastorietaan plaats kon vinden. Het was nog even spannend toen twee weken voor het feest brand was in de Grote kerk. Gelukkig bleven we gespaard van een enorme ramp.

Al snel werd er positief en massaal gereageerd op de uitnodigingen en werd ons duidelijk dat we een goede keuze hadden gemaakt. Immers, op de mogelijkheid om voorafgaand aan het feest deel te nemen aan een viering met lof en gebed in de kloosterkerk in Megen werd massaal gereageerd. Maar liefst 80 aanmeldingen kregen we binnen. Fantastisch. Bij goed weer kon er vanaf 14.00 uur per fiets gestart worden vanaf het parochiecentrum. Ook was er de mogelijkheid om rechtstreeks naar Megen te gaan. Om 14.30 uur begon de plechtigheid in de kloosterkerk. De bouw van deze prachtige kerk begon in 1670 en in 1689 werd deze officieel in gebruik genomen. In de jaren zeventig en negentig van de vorige eeuw, zijn zowel het klooster als de kerk grondig gerenoveerd. Voorganger was pastoor Kerssemakers met samenzang van kapelaan Kerckhofs, Lex en Gerard. Dat alles met assistentie van 3 misdienaars uit de parochie Maria Onbevlekt Ontvangen. Een woord van dank aan de paters die ons zeer gastvrij en behulpzaam hebben ontvangen.

De bezoekers keken terug op een zinvol samenzijn en waren na de viering welkom in de Acropolis voor koffie met appeltaart. Wat waren die stukken gebak toch lekker en groot. Er werd

gezellig nagepraat maar al snel was het tijd om te vertrekken richting Oss. Daar werden we rond 16.30 uur verwacht.

Ondertussen was er samen met een paar jonge vrijwilligers flink doorgewerkt zodat we iedereen feestelijk mochten begroeten in het parochiecentrum. De eerste gasten mochten we al rond 16.00 uur verwelkomen en in totaal waren er 175 bezoekers. Een prachtige groep, allen aan de mooie lange tafels met witte tafelkleden en een feestelijk bloemetje. Hiervoor onze dank aan Toonen catering die ons hierbij op vakkundige wijze heeft geassisteerd. Gezien de grote belangstelling werd er gekozen om voor het parochiecentrum een tent te plaatsen en daar kon keurslager Geert van Kraaij/catering al het lekkers uitstallen. Het was een heerlijk buffet met veel variaties. De keuze was reuze en er werd goed opgeschept. Warm en koud, er zat altijd wel iets bij naar ieders smaak. Achter het buffet 2 gezellige koks met goede en leuke adviezen over al dat lekkers. Top! Bij dat alles een lekker drankje: wijn, bier of fris, het smaakte heerlijk.

Wat is het leuk om dit te mogen organiseren voor al onze vrijwilligers die dagelijks, wekelijks, maandelijks

klaar staan en assisteren in onze mooie parochie. Wat je ook doet, ieder schakeltje help mee om onze parochie in stand te houden. Jullie inzet maakt echt het verschil. Hiervoor dank aan iedereen zoals pastoor Roland Kerssemakers het in zijn welkomstwoord vertelde. We kijken terug op een mooie middag, een mooi samenkomen, samen praten, ontmoeten, kortom een mooi samenzijn. Dat is één van de fundamenten van onze parochie, samen gaan we ervoor, samen maken we er iets moois van.

Naast onze dank aan de vrijwilligers, ook een woord van dank aan pastoor Roland Kerssemakers en het parochiebestuur die mij alle vertrouwen en middelen gaven om dit feest te organiseren. Ik zeg voor herhaling vatbaar, dus op naar 2027!

Getekend koster Richard Radoes

Uiteraard ook heel veel dank aan Richard Radoes die weer ontzettend veel tijd heeft gestoken in de organisatie en deze middag wederom tot een daverend succes heeft gemaakt. Wat zouden we moeten zonder onze kundige koster?!

Getekend Valerie van Vliet, namens het kerkbestuur

Een speeltuin met een hek

Brief aan jongeren van Mgr. Mutsaerts

Op Jongkatholiek.nl is in de rubriek 'Smaakmaker' de laatste brief van mgr. Mutsaerts verschenen. Mgr. Mutsaerts richt zich namens de Nederlandse Bisschoppenconferentie op jeugd en jongeren en hij schrijft de jongeren regelmatig een persoonlijke brief. In november 2025 doet hij dat hij dat over het thema 'Vrijheid', onder de titel 'Een speeltuin met een hek'.

We leven in een tijd waarin het bijna vanzelfsprekend klinkt om te zeggen: "Het leven heeft geen hoger doel. Jij moet er zelf iets van maken." Klinkt stoer, toch? Maar eerlijk gezegd, dat is een beetje alsof je zegt: "Er is geen melodie, maar zing maar lekker mee."

Ik ben bewust katholiek geworden omdat ik de verwondering niet langer kon negeren. Er is iets vreemds en moois aan het simpele feit dat we er zijn. Niemand van ons heeft zichzelf bedacht. We zijn niet onze eigen cadeaukaart. En als het leven als een geschenk voelt, dan is de logische volgende vraag: van wie is dat geschenk afkomstig? Je levensdoel is niet iets dat je zelf moet bedenken, alsof je een start-up opricht. Het is eerder iets dat je ontdekt. Zoals je ontdekt hoe een ingewikkeld apparaat werkt door de handleiding van de maker van het apparaat erop na te slaan, zo kunnen wij ook ontdekken wat de bedoeling is van ons bestaan. Die handleiding bestaat overigens: lees de Bijbel, vooral de gedeelten die het leven van Jezus beschrijven. Hoe? Door stil te staan, door je te verdiepen dankbaar te worden, te bidden en te luisteren.

En dan komt de vraag die veel mensen hebben: "Maar als ik ga geloven,

raak ik dan mezelf niet kwijt?" Nee. Juist niet! De ironie van onze tijd is dat iedereen 'zichzelf wil zijn' en daardoor eindigen we allemaal op dezelfde manier: druk, gestrest, bang om iets te missen. Geloof zegt: laat jezelf niet los, maar laat jezelf vinden. Niet om je kleiner te maken, maar om je eindelijk ruimer te maken. Kijk naar de grote heiligen - Franciscus, Theresia, Augustinus. Dat waren geen klonen. Dat waren unieke, excentrieke, sprankelende persoonlijkheden. Heiligheid is niet uniformiteit. Het is vrijheid in waarheid. Geloof slokt je niet op, het laat je bloeien.

En dan de voor de hand liggende vraag: "Wat heeft dat geloof vandaag nog te maken met de echte wereld?" Nou... alles. We denken vaak dat geloof iets is voor de zondagmorgen. Maar als je niet in iets hogers gelooft, geloof je uiteindelijk in iets kleiner: carrière, status, likes, succes - en die dingen eisen veel meer van je dan God ooit zou doen. Geloof geeft je een kompas. Het is niet een extra laagje moraal op je leven, het is de structuur waardoor alles zin krijgt. Het vertelt je niet alleen wát je moet doen, maar waarom het ertoe doet.

En ja, katholiek zijn in een seculiere wereld, dat kan soms voelen alsof je

een spookrijder bent, of op zwemles bent in een storm. Maar eerlijk: de wereld is altijd al een storm geweest. Rijken zijn gevallen, ideologieën kwamen en gingen - en de Kerk staat er nog steeds. Niet als een bunker. Maar als een huis met ramen. Stevig, maar open. Ramen die zicht bieden.

We denken dat vrijheid betekent: geen hek, geen heg, geen muur; ik wil zelf mijn grenzen bepalen. Maar toch, die omheiningen bieden ook bescherming. Het hek weghalen maakt je niet vrijer - het maakt je doodsbang. Stel je een speeltuin voor die aan de rand van een steile afgrond ligt. Zonder hek durven de kinderen niet dicht bij de afgrond te spelen. Ze blijven daar ver uit de buurt. Met een stevig hek kunnen de kinderen vrijuit en met plezier overal spelen, want ze weten dat ze beschermd zijn.

Echte vrijheid ontstaat wanneer er duidelijke, veilige grenzen zijn die bescherming bieden en richting geven. Zonder zulke grenzen heerst chaos of angst, en dat beperkt juist de vrijheid. Morele wetten of waarden zijn dan ook geen beperkingen van vrijheid, maar structuren die vrijheid mogelijk maken. Net zoals verkeersregels je niet beperken in je rijvrijheid, maar juist maken dat iedereen veilig en vrij kan rijden.

*Getekend Rob Mutsaerts,
November 2025*

Uitgeleide gedaan vanuit onze Willibrordus Parochie

Naam overledenen:

✠ Rietje Spijkers-Bertens

Leeftijd

91 jaar

✠ Hilly Molle-Boeijen

86 jaar

✠ Nellie van Bakel-Theunissen

89 jaar

✠ Mien van Breda

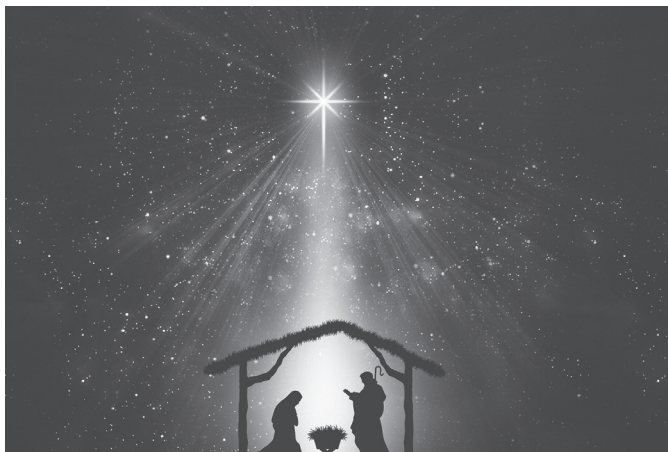
84 jaar

Op weg naar het licht van Christus

Advent is begonnen. Buiten wordt de lucht kouder en de avonden worden langer, maar ergens in de schepping ontwaakt iets zachts - een stille verwachting, een verlangen naar het Licht dat komen zal.

In Europa arriveert Kerstmis omhuld in licht: melodieuze muziek die door de straten waait, verlichte ramen, kerstmarkten, adventskaarsen en kerststallen. Deze uiterlijke tekenen verwarmen ons hart, maar de ware schoonheid van Kerst straalt dieper. Het is de vreugde van God die nabij komt, de hoop die zich openbaart in de geboorte van Zijn Zoon. Op die heilige nacht verkondigden de engelen: "Eer zij God in den hoge en vrede op aarde."

Ieder van ons draagt herinneringen aan Kerstmis - momenten gedeeld met familie, vrienden en onze parochiegemeenschap. Deze herinneringen verlichten onze levens en houden ons hoopvol. Als ik denk aan Kerstmis in Kerala, zie ik een ander landschap, maar dezelfde schittering. Wij hebben geen sneeuw, maar december brengt koele ochtenden, zachte mist en dauwdruppels die glinsteren in het vroege licht. 's Nachts vult de hemel zich met talloze sterren. Voor elk christelijk huis hangt een eenvoudige, heldere kerstster.

Net zoals de ster boven de kribbe de wijzen leidde, toont zij dat Christus hier is en laat zij zien hoe elk gezin wordt getransformeerd in het ware licht van geloof, hoop en de gemeenschap van personen in liefde.

De sterren aan de hemel, de sterren voor onze huizen en de lichtjes in de straten wijzen allemaal naar één waarheid: Jezus is het Licht van de wereld. De profeet Jesaja sprak over Hem lang voor Zijn geboorte: "Het volk dat in duisternis wandelde, heeft een groot licht gezien; voor hen die wonen in het land van diepe duisternis, is een licht opgegaan." (Jes 9:2)

Kerstmis is een seizoen van licht - een licht dat in het hart begint. Paus Franciscus herinnerde ons bij het ontsteken van de kerstboom in Gubbio: "Een Kerstmis zonder licht is geen Kerstmis. Laat er licht zijn in de ziel, in het hart; laat er vergeving zijn voor anderen... Laat het mooie licht van Jezus zijn." Zijn woorden nodigen ons uit om verder te kijken dan versieringen, muziek en glinsterende straten, en om Christus te verwelkomen in de diepste hoeken van ons hart. Advent is een tijd om ons voor te bereiden, het te verwijderen wat onze harten donker maakt, en Zijn licht toe te laten dat ons leven transformeert. Zijn geboorte brengt liefde, hoop en vrede; het vernieuwt ons zicht en verandert ons hart. En zo nodigt Kerstmis ons niet alleen uit om het licht te ontvangen, maar ook om zelf licht te zijn: een ster die de weg wijst, een aanwezigheid die troost, een teken van Christus voor wie op zoek zijn naar betekenis, genezing of hoop.

Moge deze Kerstmis ons hart vullen met het licht van God. Moge Zijn liefde in ons en door ons heen schijnen, zodat iedereen om ons heen in ons leven de zachte glans van Christus kan zien die onder Zijn volk woont.

Getekend kapelaan Nevin Eyyalil

In onze Willibrordus Parochie

Dopelingen:

6 september 2025

☞ Liza Marie Jacoba Hendrika Netten

28 september 2025

☞ Heaven Johanna Maria van Bokhoven

19 oktober 2025

☞ Giuliana Cinderella Johanna Maritina Stellaard

26 oktober 2025

☞ Destiny Maria Henrietta Ballegooij

8 november 2025

☞ Gloria Johanna Maruta

9 november 2025

☞ David Antonius Sival

9 november 2025

☞ Claire Vrolijk

16 november 2025

☞ Rozalia Faustyna Maria Wezenbeek

23 november 2025

☞ Noë Wilhelmina Johanna Elizabeth Zwiers

30 november 2025

☞ Augustine Carolus Rafaël Athanasius van den Bosch

Mijn naam is Raoul Sieben, 53 jaar, en ik mag sinds kort als bestuurslid een steentje bijdragen aan onze parochie.

Ik ben getrouwd met Gemma en samen hebben we twee dochters, Jessa en Vina. In het dagelijks leven werk ik als Manager Projecten in de energiesector. Mijn motivatie is om naast mijn gezin en werk op een positieve manier iets te betekenen voor onze gemeenschap, samen met het team en alle andere vrijwilligers.

Mijn favoriete Bijbeltekst is Lucas 17, 7-10,

In die tijd sprak Jezus: 'Wie van u heeft een slaaf die ploegt of het vee weidt, en zal tegen hem, als hij van het land komt, zeggen: "Kom meteen hier en ga aanliggen." Zal hij niet eerder tegen hem zeggen: "Maak iets gereed, zodat ik de maaltijd kan gebruiken, omgord u en bedien mij, totdat ik gegeten en gedronken heb, en daarna kunt u eten en drinken?" Bedankt hij die slaaf soms, omdat hij gedaan heeft wat hem opgedragen was? Ik meen van niet. Zo moet ook u, wanneer u gedaan hebt al wat u opgedragen is, zeggen: "Wij zijn onnutte slaven, want wij hebben slechts gedaan wat wij moesten doen."'

"Wanneer wij alles hebben gedaan wat ons is opgedragen, zeggen wij: Wij hebben slechts gedaan wat wij moesten doen."

Ik hoop u binnenkort te ontmoeten en sta altijd open voor ideeën of vragen.

Getekend Raoul Sieben

In memoriam ***Zuster Marie Arnoldi***

Als zuster van de 'Congregatie van de Zusters van Liefde' heeft zij van 1970 gewerkt in het kleuteronderwijs. Naderhand heeft zij zich ingezet als vrijwilliger in verschillende parochies in Oss. Zij is altijd heel nauw betrokken gebleven bij het kerkelijk leven in Oss en later ook in Tilburg.

Dankbaar voor haar grote inzet en dienstbaarheid aan God en de Kerk is zij in de leeftijd van 97 jaar in Tilburg overleden op 7 november 2025.

Dat zij mag rusten in de liefde en vrede van Christus de Heer, die zij altijd trouw gediend heeft.

Gebod tot de **H. CLEMENS MARIA HOFBAUER**

H. Clemens, gij wordt terecht genoemd: patroon in hopeloze zaken. Heel uw leven was een aaneenschakeling van tegenslagen, teleurstellingen en lijden. Bij ondervinding weet u wat het zeggen wil hier op aarde zwaar te worden beproefd. Vraag God voor ons iets van uw sterk geloof, iets van uw vast vertrouwen, waardoor gij de rust, de vrede, de vreugde wist te bewaren te midden van de meest hopeloze ogenblikken van uw leven. Verkrijg door uw voorspraak uitkomst in de moeilijkheden, waarin wij ons bevinden. Geef ons spoedig uitkomst, als dit met Gods wil overeenkomt. Of anders geduld en kracht om ons kruis te dragen. Amen.

Onze Vader - Wees gegroet.

Iedere eerste zondag van de maand om 3 uur gebedsbijeenkomst t. e. v. de H. Clemens.

Iedere maand van de 6e tot de 14e gezamenlijke maandelijkse novena.

De tweeling Thijs en Bjorn (7) en Aaron (5) zijn broertjes en volgen de kindercatechese in de Grote kerk. Speciaal voor ons blad wilden ze wel vertellen hoe zij kijken naar God, Jezus en de Kerk.

Wanneer voel jij je dicht bij God?

Aaron: 'Als ik bij mama ben.'

Thijs: 'Wanneer ik verdrietig ben.'

Wat vind jij het mooiste aan Jezus?

Aaron: 'Een baby.'

Thijs: 'Hij is de heilige.'

Wat is je lievelingsmoment in de kerk?

Aaron: 'Het spelen.'

Thijs: 'Als ik in het boek schrijf van Jezus.' (Thijs neemt altijd even een momentje om in het boek in de mariakapel te schrijven.)

Als je een kaarsje aansteekt in de kerk, voor wie bid jij dan?

Aaron: 'Voor God en Maria.'

Thijs: 'Voor God, Jezus en Maria.'

Ook weleens voor andere mensen?

Thijs: 'Ook voor de mensen die dood zijn gegaan.'

Welk verhaal uit de Bijbel vind jij het leukste?

Aaron: 'Alles.'

Bjorn: 'Als er een baby uit Maria geboren is. Met Kerst.'

Als jij God iets kon vragen, wat zou dat dan zijn?

Aaron: 'Dat je lief bent.'

Bjorn: 'Wil je mij alsjeblieft helpen dat niemand mij meer pest?'

Als Jezus bij jou zou spelen, welk spel zou je dan doen?

Aaron: 'Het spel dat ik met mama heb gedaan. Pokemon doolhof.'

Bjorn: 'Minecraft!'

Thijs: 'Nee, ik zou boven met Playmobil spelen.'

Hoe ziet de allermooiste kerk eruit?

Aaron: 'Bij God.'

Als engeltjes konden praten, wat zouden ze dan tegen jou zeggen?

Aaron: 'Dat ik politie zou worden.'

Thijs: 'Komen jullie ook bij ons in de hemel?'

Als jij één superkracht van God zou mogen kiezen, wat zou dat zijn?

Aaron: 'Dat ik laserogen heb.'

Bjorn: 'De allerleukste van de hele wereld zijn!'

Thijs: 'Een robotarm hebben!'

Hoe denk je dat de hemel ruikt?

Aaron: 'Lekker.'

Als je één ding mee mocht nemen naar de kerk voor God, wat zou je dan kiezen?

Thijs: 'De Maria-ketting.'

Getekend Alice van Amerongen

Dit is het engeltje van Aaron. Toen hem werd gevraagd wat een engel is, zei hij: 'Dat is een lief engeltje dat woont in de lucht en slaapt in het hooi, net als Jezus.' Met zijn tekening laat hij zien hoe hij zich zo'n zacht en zorgzaam hemels vriendje voorstelt. Een klein engeltje dat over ons waakt – misschien wel precies zoals kinderen het kunnen zien: eenvoudig, warm en vol liefde.

40 jaar Kevelaer in 2026

In 1986 is door Bertus Wanders, diaken uit de voormalige Heilige Geestparochie (Gerardus Majella) en nog een aantal parochianen, waaronder wij, Peter en Mia, de bedevaart naar Kevelaer na jaren weer opgepakt. Na het plotselinge overlijden van Diaken Bertus Wanders vonden wij dat de bedevaart door moest gaan en wij doen dat nog steeds met veel energie en plezier.

In 2026 gaan we op **zaterdag 22 augustus 2026** en zullen we zeker aandacht besteden aan dit jubileum. In één van de volgende uitgaven van het parochieblad kunnen wij u wellicht wat meer vertellen over de invulling van deze dag.

Hopelijk gaat u (weer) met ons mee. Noteert u alvast deze datum in uw agenda!

*Peter en Mia Stoltz-van Lent
Bedevaart Kevelaer Oss en omgeving*

In onze Willibrordus Parochie

Huwelijk:

24 augustus 2025

Bart Steenhuis
en
Hanna Dewra Rammo Falah

30 augustus 2025

Rudolphus van Schaijk
en
Britt Kusters

5 oktober 2025

Wout van Lankveld
en
Angela Patricia Zambrano

30 oktober 2025

Ralph Adrianus Joannes Lambertus Dekkers
en
Eveline Charlotte van Buul

bedevaart Lourdes 25 april – 2 mei 2026

Als Lourdeswerkgroep "Hoopvol naar Maria" willen wij in 2026 graag naar Lourdes pelgrimeren met een groep uit de kernen rond Schaijk en Oss.

Dit initiatief is ontstaan vanuit enkele enthousiaste mensen uit de parochie H. Johannes de Doper aangevuld met 2 bedevaartkenners uit Heesch.

Het Aartsbisdom Utrecht organiseert voor de zesde keer een bisdom bedevaart naar Lourdes en wij zouden daar dan graag bij willen aansluiten.

Naast het programma van Utrecht, zullen wij zeker ook invulling geven aan de wensen van onze eigen groep! Eerdere edities van deze bisdom bedevaart trokken steeds minstens 1.000 pelgrims, van jong tot oud, met en zonder zorg, een reis die voor zoveel mogelijk mensen mogelijk moet zijn. De meeste pelgrims zullen per TGV naar Lourdes reizen.

De praktische organisatie van de bedevaart is in handen van bedevaartorganisatie Huis voor de Pelgrim. Op het programma staan uiteraard de Mis aan de Grot, deelname aan de Lichtprocessie, de Internationale H. Mis in de Pius X basiliek en een viering van Barmhartigheid.

H. Johannes de Doper

Huis
voor
de
Pelgrim

Thema 2026 in Lourdes:
*Ik groet u, vol van genade,
de Heer is met u*
(Lc. 1, 28)

Bezoek de Informatie-
bijeenkomst op
8 december a.s. in D'n
Achterhof, Hamstraat 1
in Huisseling.
15.00 of 19.00 uur!

Voor informatie bel naar:
Schaijk 0629586956 - Heesch 06 28958281

De Lourdes werkgroep bestaat uit:
Pastoor Jacques Grubben
Diaken René Lamers
John Loeffen
James de Graaff
Mia en Peter Stoltz

Bedevaart Lourdes 2026

Hierboven ziet u de flyer voor de bedevaart naar Lourdes die van 26 april tot en met 2 mei 2026 zal plaatsvinden.

Deze bedevaart is een initiatief van het bisdom Utrecht en de parochie Johannes de Doper uit Schaijk wil daar graag bij aansluiten. Wij zijn gevraagd om deze bedevaart mee te organiseren en in Oss en omstreken uit te zetten.

Als u dit parochieblad leest is de informatiebijeenkomst al geweest. Mocht u interesse hebben en meer informatie willen hebben, dan kunt u ons bellen op telefoonnummer 06-28958281.

Het thema van 2025 "Pelgrims van Hoop" zetten we in 2026 voort en ons thema zal zijn "We gaan Hoopvol naar Maria".

Wij wensen u alvast een mooie Adventstijd, een Gezegend Kerstfeest en een hoopvol 2026!

Lourdesgroep "Hoopvol naar Maria",
Peter en Mia Stoltz-van Lent

LOURDESWERKGROEP
HOOPVOL NAAR MARIA

Roland Kerssemakers: "Ik kan en wil niet stoppen."

Pastoor Roland Kerssemakers (70) heeft de dagelijkse leiding over de uitgestrekte Willibrordusparochie. Deze omvat de Grote Kerk en de Heilig Hartkerk in Oss én de kerken van Macharen en Berghem. Het runnen van zo'n parochie is geen sinecure. De pastoor legt uit: "Behalve mijn pastorale taken zoals missen lezen, biecht horen, dopen, huwelijken inzegenen, begrafenissen leiden, catechese geven en het aansturen van de kapelaans, de koster, de diaken en de vele vrijwilligers, nemen mijn managementtaken veel tijd in beslag. Gelukkig hoef ik dat niet alleen te doen en heb ik het kerkbestuur aan mijn zijde. Daar ben ik heel dankbaar voor. Onze bestuursleden zijn kundig, gelovig én toegewijd."

"De belangrijkste missie van het bestuur is de parochie financieel toekomstbestendig te maken. Zo zijn we overgegaan tot de verkoop van de Visserskerk die al een aantal jaren niet meer werd gebruikt. Dit in overleg met het bisdom. Voordat de bisschop toestemming gaf voor de verkoop aan een Osse ontwikkelaar, raadpleegde hij zijn bouwkundige en financiële adviseurs. Onafhankelijke en externe adviseurs doen dan voorstellen over de verkoopprijs aan het kerkbestuur en de bisschop. Ook de kerken van Megen en Haren zijn inmiddels verkocht. Het beheer en onderhoud van de kerken kost veel geld. Zeker de monumentale Grote Kerk. Zo is onlangs een deel van het dak van nieuwe leien voorzien en zijn vijf grote ramen opnieuw gerestaureerd. Ondanks subsidie voor dit soort renovaties blijven er nog grote bedragen over die door de parochie zelf moeten worden opgehoest. Met de opbrengsten

van de verkochte kerken gaan we zorgvuldig om en we gebruiken die onder andere voor de verbouwing van de monumentale pastorie in Berghem die in deplorabele staat verkeert. Hierin komen zes appartementen. Dat vergt een investering van meer dan één miljoen euro, maar met de huuropbrengsten hopen we het onderhoud aan de gebouwen en personeelskosten deels te kunnen blijven betalen."

"Natuurlijk is het moeten verkopen van kerken, die nauwelijks nog door gelovigen worden bezocht, een pijnlijke beslissing. Zo hadden we graag de Visserskerk herbestemd voor een sociaal-maatschappelijk project. De bedoeling was om er appartementen in te realiseren voor jonge alleenstaande moeders die dringend onderdak behoeven. Het bleek echter financieel niet haalbaar. Toen ik hier negen jaar geleden kwam telde de parochie nog zeven kerken.

Ondanks het moeten sluiten van drie kerken is de Willibrordusparochie nog wel degelijk actief en levendig. Zo is sinds kort onze nieuwe kapelaan Nevin Eyyalil, afkomstig uit India, ijverig bezig met het leren van de Nederlandse taal en het kennismaken met de parochianen, zodat ook in Berghem het kerkelijk leven door kan gaan. Het is hier dus echt geen sterfhuiskonstructie. Er zijn veel vrijwilligers actief, ook uit de dorpen. De zondagsmis in de Grote Kerk wordt goed bezocht, ook door gezinnen en steeds meer jongeren. We hebben een breed scala aan vieringen. De catechese is in uitstekende handen van onder andere kapelaan Quinten Kerckhofs. Een aantal toegewijde werkgroepen is actief met volwassen-, doop- en kindercatechese. Een ander belangrijk onderdeel vanuit het katholieke geloof is het delen met hen die het minder hebben. Door de vergaande secularisatie is veel van de zorg overgenomen door de overheid en allerlei instanties. Toch vallen nog veel mensen tussen wal en schip. Nu het begint te winteren liggen er regelmatig arbeidsmigranten in de kerk te slapen. Daarom overweeg ik om met een groep jongeren een gaarkeuken op te zetten voor hen die niet voor de voedselbank of het Verdihuis in aanmerking komen."

Ondanks zijn 70 jaar denkt pastoor Roland Kerssemakers niet aan stoppen. "Officieel ben ik met pensioen, dus drukken mijn salariskosten niet meer op de begroting van de parochie. Maar ik ga door en dat komt primair door het geloof. Het is zoals de apostel Paulus zegt: *Caritas Christi urget nos...* Ofwel: Ik kan en wil niet stoppen. De liefde voor en het geloof in Jezus Christus nopen mij om niet stil te blijven zitten. Motivatie is dus de drijvende kracht. De parochie is mijn familie. Als ik een paar weken op vakantie ga, voel ik me al schuldig."

Getekend Dick Hubertus

Pastoor Roland Kerssemakers in zijn werkkamer.

Hoe je in het dagelijks leven zo optimaal mogelijk met Maria kan omgaan

Om Maria te leren kennen kan je eerst de kerkelijk goedgekeurde bronnen gebruiken. Dat is de bijbel, kerkelijke dogma's over Maria en dat zijn de goedgekeurde verschijningen. Van alle gebeurtenissen met betrekking tot Maria zijn in het heilig land bijzondere kerken gebouwd of plekken aangeduid.

Het volgende stuk over Maria is chronologisch opgebouwd, dat wil zeggen vanaf haar conceptie, kroning in de Hemel tot de laatste verschijning die kerkelijk goedgekeurd is. Daarna gaat het over de persoonlijke omgang met Maria waarbij alle deugden van Maria aan bod komen die zij ook wil mededelen aan de mensen.

Maria in de vier Evangelien

Toen de moeder van Maria zwanger raakte van Maria ontving zij Maria zonder zonde. Maria is onbevlekt ontvangen oftewel ze is vrij van de erfzonde en van elke zonde. Dat is plechtig afgekondigd door paus Pius IX in 1854 via de bul *Ineffabilis Deus* en is daarmee een dogma. De kerk viert dat jaarlijks op 8 december met het feest Maria Onbevlekt Ontvangen. Er zijn ook kerken met Maria Onbevlekt Ontvangen als patroonheilige, zoals bijvoorbeeld de Grote Kerk in Oss. Tijdens de verschijning in Rue du Bac in Parijs in 1830 en tijdens andere verschijningen vestigt Maria zelf de aandacht op dit mysterie.

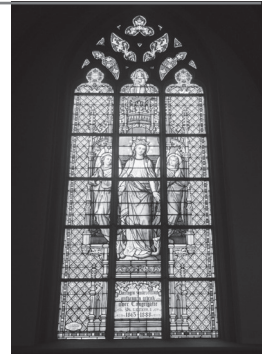
Vervolgens schrijft de evangelist Lucas (Lc1, 26-38) dat de engel Gabriël tot Maria gezonden werd met een boodschap van God. Maria woonde in Nazareth. Ze was verloofd met Jozef en ze was nog maagd. De engel groette haar met de eerste woorden van het wees gegroet: "Wees gegroet, vol van genade. De Heer is met u. Gij zijt de gezegende onder de vrouwen." Verder zegt de engel dat Maria een zoon in haar schoot zal ontvangen en baren en die ze Jezus moet noemen omdat Hij de Zoon is van God de almachtige Vader. Maria vraagt zich af hoe dat kan omdat ze maagd is. Dan legt de engel uit dat ze de Zoon ontvangen zal van de Heilige Geest. Daarop antwoordde Maria: "Zie de dienstmaagd des Heren, mij geschiede naar uw woord." Maria noemt zichzelf dienstmaagd. De eeuwige maagdelijkheid van Maria

is bevestigd op het Concilie van Constantinopel in 553 en is daarmee één van de 4 dogma's over Maria. Maria bleef maagd vóór, tijdens en na de geboorte van Jezus. De boodschap van de engel viert de kerk altijd op 2 februari met een feest dat ook wel Maria Lichtmis genoemd wordt. Tevens is dit het allereerste rozenkrans geheim: "De engel Gabriël brengt de blijde boodschap aan Maria". Ook is dit ontvangen en het geboren worden in het Credo, de geloofsbelijdenis, opgenomen: "Jezus... Die ontvangen is van de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria". In 431 werd Maria op het Concilie van Efeze officieel erkend als Moeder van God en het is daarmee een dogma. De kerk heeft in het tweede deel van het Wees Gegroet deze titel van Maria opgenomen. Aan de ene kant is Maria Maagd, van de andere kant ook Moeder.

De engel had daarnaast verteld dat haar nicht, Elizabeth, ook zwanger was. Maria ging naar haar nicht toe om haar te helpen (Lc 1, 39-56). Elizabeth, vervuld van de Heilige Geest, stond er, begroette haar met de vervolgoorden van het wees gegroet: "Gij zijt de gezegende onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot". Maria reageert met haar Magnificat, woorden die een gebed geworden zijn. Maria dankt God dat zij Jezus mag dragen en ze noemt Hem reeds haar Redder of Verlosser en zegt ook dat God barmhartig zal zijn voor alle mensen die ontzag en eerbied hebben voor God. Tevens is dit het tweede rozenkrans geheim: Maria bezoekt haar nicht Elizabeth.

Het volgende dat de evangelist Lucas over Maria vertelt, is dat haar zoon Jezus geboren werd in een stal van Bethlehem (Lc 2, 1-7). Dat viert de kerk met Kerstmis. Tevens is dat het derde rozenkransgeheim van de vijf zogenaamde 'Blijde geheimen'.

*Maria Onbevlekt
Ontvangen raam
in Maria Onbevlekt
Ontvangen Kerk
te Oss*

De evangelist Mattheüs (Mt 2, 13-15) schrijft over de vlucht van Jezus, Maria en Jozef naar Egypte. De heilige familie zijn dus ook vluchtelingen geweest. Een engel had aan Jozef verteld dat ze moesten vluchten omdat koning Herodes van Judea Jezus wilde doden omdat hij bang was dat die een bedreiging voor zijn koningschap zou worden. Jezus werd niet gedood, maar wel heel wat andere kleine kinderen in Bethlehem. De koning verwachtte dat Jezus daar wel tussen zou zitten en zo gedood zou worden. Dit is tevens de tweede smart van de zeven smarten, zeven lijdensmomenten van Maria die de kerk gedenkt op 15 september, daags na het feest van Kruisverheffing waarin de kerk de verlossing door Jezus aan het kruis gedenkt. De kloosterorde van Servieten heeft een speciale devotie voor de zeven smarten van Maria en bracht een soort rozenkrans in omloop met zeven tientjes, speciaal bedoeld om de zeven smarten te overdenken.

Toen Herodes overleden was en het gevaar geweken, ging de Heilige Familie terug naar het heilig land en werd Jezus opgedragen in de tempel om Hem op te dragen aan God (Lc 2, 22-35). Dit is tevens het vierde rozenkransgeheim: "Jezus wordt in de tempel opgedragen". In de tempel was een rechtvaardig man, vervuld van de Heilige Geest staat er, die over Jezus en Maria profeteerde. Over Jezus zei hij dat het heil had aanschouwt maar ook dat Jezus voor een teken van tegenspraak bestemd was. En over Maria: "en een zwaard zal ook uw eigen ziel doorboren". Dit is bekend als de eerste van de zeven smarten van Maria: De profetie van Simeon.

Wordt vervolgd in de volgende editie.

Getekend Edwin Veldman

De helden van Bon Appetit

“Kom eens kijken!” zegt de blijde vrouw. Marieke en Maureen van initiatief Bon Appetit lopen mee naar binnen met in beide handen een volle boodschappentas. Eten, verzorgingsproducten en nog iets extra's, aan alles is weer gedacht. De vrouw neemt de twee mee naar haar balkon. “Door jullie pakketje met Pasen had ik wat geld over, dus kon ik plantenbolletjes kopen.” Tevreden kijkt het drietal naar de bloemetjes die al prachtig in bloei staan.

Elf jaar geleden zag Maureen van Geenen een reportage over een alleenstaande vader die onder bewindvoering stond en veertig euro per week kon pinnen. Hij at zelf één keer per dag zodat zijn kind twee keer kon eten. Menig mens zou van deze reportage een brok in zijn keel krijgen, maar Maureen kreeg vooral de drang om er iets mee te doen. Via via kwam ze erachter dat er net een Facebookgroep was opgestart die verspilling tegenging. Ze nam contact op met de oprichter en stelde voor wat donateurs te zoeken. Al snel richtte de organisatie zich op arme gezinnen, die net buiten de doelgroep voor de voedselbank vielen of nog wel wat extra's konden gebruiken. Het hoogtepunt van het jaar: de kerstpakketten.

Zo was Maureen hier jarenlang druk mee. Ze zamelde samen met een groep andere vrijwilligers, zoals Marieke van Dalen, allerlei producten in en maakte er mooie pakketten van. Totdat het genoeg was. “In 2019 barstte voor mij de bom”, vertelt Maureen. “Je krijgt onopgeleid, onvoorbereid de meest trieste verhalen te horen. Het was december en ik had net weer zo'n 70 grote kerstpakketten klaar. Ik kreeg via een kennis van Marieke een bericht: ‘Ik heb hier nog iemand, heb jij nog een kerstpakket over?’ Eigenlijk had ik het al nauwelijks rond gekregen, maar ik zei dat ze langs mocht komen met de vrouw, want ik had nog een noodvoorraad. Ik zorgde dat er koffie en tissues klaarstonden, want het zou vast nodig zijn. En ja hoor.” Die avond heeft Maureen twee boodschappentassen afgegeven aan een jong gezin, waarvan de vader net was begonnen als ZZP'er toen hij terminaal werd. Ze hadden net een nieuw huis, waar brand was geweest in de schuur. Ze konden niet meer rondkomen en moesten noodgedwongen verhuizen. “Wanneer de kerstpakketten weg waren, stortte ik altijd helemaal in. Als mensen vroegen wat ik ging doen met de Kerst, zei ik ‘Op de bank bijkomen en volgend jaar zien we wel weer.’” Dit soort verhalen en het feit dat er regelmatig misbruik werd gemaakt van de gratis uitgifte van producten, deed Maureen vier jaar geleden besluiten om ermee te stoppen.

Toch kriebelde het al vrij snel weer. Maureen belde Marieke op met een nieuw idee. “Er zijn aardig wat initiatieven inmiddels voor gezinnen. Wat vind je ervan als wij ons samen gaan richten op de arme ouderen? Die hebben het ook zwaar en die melden zich nooit.” En zo geschiedde. Inmiddels staan in de opslagplaats alle spullen klaar voor alweer het vierde kerstpakket. Maureen: “Die eerste kerstpakketten... Zwaar! Daar kon je als alleenstaande bijna drie maanden van eten.” Marieke: “We waren zo gewend: koffie, thee, melk, suiker, iets lekkers erbij, iets lekkers voor 's avonds, minstens voor vier keer warm eten,

schoonmaakmiddel, shampoo, douchegel, gewoon alles.” Inmiddels zitten de pakketten minder vol, maar daar is de vreugde van de ontvangers niet minder door. De twee beperken zich niet alleen tot kerstpakketten. Maandelijks doen Marieke en Maureen 's ochtends een rondje langs mensen die hun pakketten niet kunnen komen ophalen. En dan zien ze de meeste dankbare gezichten. Zo vertellen de twee over een man in Megen die een keer niet had opengedaan omdat hij in slaap was gevallen. De volgende maand belde zijn zoon op: “‘Ja’, zei hij, ‘ik bel even alvast. Jullie bellen altijd van tevoren dat jullie komen, maar nu heb ik mijn vaders telefoon mee omdat mijn telefoon kapot is. Maar jullie moeten echt langskomen, want hij is altijd zo blij met jullie! Die pakketjes van de voedselhulp zijn noodrantsoenen, maar jullie zorgen er altijd voor dat er iets leuks of extra's bijzit en dat vindt hij altijd zo geweldig!’”

Nadat het team de ronde heeft gedaan, gaan ze 's middags zitten wachten op de rest van de ouderen bij het Witgele Kruisgebouw. Dit dient als ontmoetingsplek waar de ouderen niet alleen hun pakket op kunnen komen halen maar ook een praatje kunnen maken. Daarnaast is het de opslagplaats sinds een paar maanden. Maureen had eerst alle spullen bij haar thuis op zolder staan, maar helaas gaat haar gezondheid achteruit waardoor ze gelijkvloers zal moeten gaan wonen. In eerste instantie dacht ze eraan om te stoppen met het mooie initiatief, maar toen ons kerkbestuur ervan hoorde, hebben we hier een stokje voor gestoken. Het tweetal mag nu ons Witgele Kruisgebouw gratis gebruiken en hier zijn ze maar wat blij mee.

Marieke en Maureen hebben het druk met de kerstpakketten, maar nog één verhaal dan van de kletsgrage kanjers om mee af te sluiten. “We kwamen altijd bij een dame, we noemden haar mevrouw Kasteel omdat er bij de burens een kinderkasteel in de tuin stond. Dat was een echte Osse. Als we bij haar thuiskwamen kregen we altijd een hele klaagzang. Nou, ik ben ook een echte Osse”, bekent Maureen, “dus dat ging altijd gelijk kei plat terug. Er was meteen een connectie bij de eerste ontmoeting. We zijn tien keer bij haar geweest. Op gegeven moment kreeg ik van haar dochter een e-mail dat haar moeder was overleden. Helaas hoort dat er ook bij wanneer je met ouderen werkt. Maar mevrouw Kasteel bleek dus zo ontzeten blij te zijn geweest met ons. Ze vertelde altijd vol enthousiasme over het boodschappenpakketje en liet het aan iedereen zien. Volgens die dochter heeft het een groot effect gehad. Haar moeder had aangegeven geen bloemen te willen voor haar uitvaart, maar een collectebus voor ons. Ik belde Marieke op en zeg: ‘Mariek, wat hebben wij nou eigenlijk gedaan in die tien maanden?’”

Donaties voor initiatief Bon Appetit zijn altijd welkom.
Er kan contact worden opgenomen via
info@bonappetit-oss.nl
of 06-14113700.

Getekend Valerie van Vliet

Advent is in verwachting zijn

Een tijdje geleden hoorde ik op de radio het lied Vlinderkind van Lissa Lewis. Het is een meeslepend lied over een kind dat door een miskraam stierf in de moederschoot en het gemis van de ouders daarbij. Het deed me denken aan vrienden van mij die een kindje verwachtten maar waar het kindje na negen weken stierf in de moederschoot. Niet alleen was er de pijn van het verlies maar ook de eenzaamheid in het verdriet, want behalve de ouders van de echtgenoten en ikzelf was er nog niemand op de hoogte van de prille zwangerschap en dus ook niet van de miskraam. Zulk stil lijden komt helaas vaak voor en vraagt ook mede ons gebed om deze wonden van het hart te laten helen.

Eveneens waren er in de afgelopen maanden in mijn directe omgeving heel wat gezinnen waar een kindje werd verwacht. Het is dan ook altijd mooi om met het gezin mee te leven naar de geboorte, eens te meer wanneer het om het eerste kindje gaat. En hoewel iedereen naar de geboorte uitkijkt, is het toch altijd extra intens voor de moeder. Terwijl voor de vaders het vaderschap vaak pas echt concreet wordt vanaf de geboorte, beleeft de moeder alle fasen van het kind tijdens de zwangerschap. Volgens mij is dat dan ook de reden waarom de zwangere moeders, ondanks de lichamelijke ongemakken, altijd zo'n intense vreugde lijken uit te stralen. Ze verheugen zich want ze mogen het nieuwe leven in hun eigen lichaam meedragen.

Hoewel de ene zwangerschap een goed verloop kent en de andere niet is het voor de ouders wel steeds duidelijk dat het om hun kindje gaat. Toch is dat voor de hedendaagse Westerse maatschappij niet altijd zo evident als het zou moeten zijn. De pleitbezorgers van een ruime wetgeving omtrent abortus provocatus zijn al gauw geneigd om de vrucht in de moederschoot af te doen als een 'klompje cellen' en te stellen dat de vrucht in de moederschoot pas rechten krijgt na x aantal weken of zelfs pas na de geboorte. Tegelijk zullen ze zulke stellingen niet in de mond nemen wanneer één van hun beste vrienden of familieleden vol vreugde aankondigt dat ze een kind verwachten. Dan delen ze eveneens in de vreugde van de ouders. Klopt dat dan wel met hun eerdere stelling? Is er een vorm van logica in te ontdekken?

Mij lijkt dat, indien men deze redenering volgt, het ultieme criterium voor het al dan niet mens-zijn van de vrucht in de moederschoot ligt in de mate waarin het kind gewenst is. Indien de vrucht gewenst is noemen we het 'kindje', zo niet dat is het een 'klompje cellen'. En die twee mogen niet inwisselbaar gebruikt worden. Als u een vrouw die een abortus overweegt zou aanspreken over haar 'kindje', krijgt u de hele lobby over u heen. En indien u het zou wagen om een moeder die uitkijkt naar de geboorte van haar kind aan te spreken over haar 'klompje cellen', hoeft u niet verbaasd te zijn als u een venijnig antwoord of een klap in het gezicht krijgt.

Maar die logica is natuurlijk heel krom. Het gaat immers over dezelfde biologische realiteit, namelijk een kindje van x weken oud. We kunnen niet zeggen dat het in het geval het gewild is wél een kind is en indien het niet gewild is, ophoudt een kind te zijn. Laten we de onhoudbaarheid van deze logica illustreren met het voorbeeld van uw buurman. Indien u goede burens heeft zal u wellicht vol lof over uw buurman spreken, hij is immers gewild. Heeft u nu de pech dat u heel vervelende

burens heeft, dan blijft uw buurman nog steeds uw buurman. U kan de man negeren of hopen dat hij naar de Noordpool verhuist maar het blijft nog steeds dezelfde persoon. En mocht u nu zover willen gaan om uw buurman het tijdelijke met het eeuwige te laten verruilen, dan zou u ongetwijfeld door de politie van moord beschuldigd worden. Zou u dan aan de rechter kunnen zeggen: *"Edelachtbare, ik wilde de man niet naast mijn deur, dus eigenlijk had hij geen recht op leven. Daarom had ik het recht hem te doden."*?

Nee, ik wil geen vrouwen stigmatiseren die onder moeilijke omstandigheden een abortus hebben ondergaan of overwogen. Die, vaak kwetsbare, vrouwen hebben recht op onze hulp en begeleiding. Er is geen zonde die niet vergeven kan worden door de barmhartigheid van God en ook deze vrouwen zijn geroepen tot heiligheid. Initiatieven als *Rachel's Vineyard* laten ons zien hoe vruchtbaar een apostolaat voor deze vrouwen kan zijn.

Tegelijk kunnen we niet zwijgen over het kwaad dat abortus aanricht door zovele kinderen nooit de wereld te laten zien doordat hun prille leven al beëindigd wordt voordat ze geboren zijn. De heilige Moeder Teresa van Calcutta gaat zelfs zo ver dat ze abortus noemt als de grootste bedreiging van de wereldvrede: *"De grootste vernietiger van de vrede in deze tijd is de schreeuw van het onschuldige, ongeboren kind. Als een moeder haar eigen kind kan doden in haar eigen moederschoot, wat houdt u en mij dan nog tegen om elkaar te doden. Zelfs in de Heilige Schrift staat geschreven: 'Zelfs als een moeder haar kind zou vergeten. Ik (God) vergeet u nooit.' Vandaag worden miljoenen ongeboren kinderen gedood maar niemand spreekt over die miljoenen kleinen die gedood worden terwijl ze hetzelfde leven hebben ontvangen als u en ik: het leven van God."* Hoe zouden we nog langer kunnen spreken over de mensenrechten en de vrijheid van de mens als we geen rekening houden met het allerbelangrijkste recht: het recht op leven en de bescherming van dat leven? Daarom heeft de Kerk zich altijd, vanaf het allereerste begin sterk uitgesproken voor de bescherming van het leven, vanaf de conceptie in de moederschoot tot aan het natuurlijke einde. Onze God is immers de God die het leven schenkt en het Evangelie schenkt ons dat nieuwe leven in Christus.

De Advent nodigt ons ook uit om twee zwangere moeders en hun kinderen te volgen. Elisabeth en Maria zijn getuige van de stille conversatie tussen het ongeboren leven in hun moederschoot. Jezus en Johannes ontmoeten elkaar en Elisabeth merkt: *"Zie, zodra de klank van uw groet mijn oor bereikte, sprong het kind van vreugde op in mijn schoot."* (Lc. 1, 44) Wij worden met Maria en Elisabeth uitgenodigd om mee 'in verwachting te zijn' van een kind. De Advent maakt van de gehele Kerk een Moeder die in verwachting is van het Goddelijk Kind Jezus. *"Heden wordt Hij ons geboren als een klein kind, opdat wij ons niet verheffen in hoogmoed, maar ons veeleer bekeren en worden als kinderen. Morgen zal Hij zich aan ons tonen als de Heer, groot en prijzenswaardig boven alles, opdat ook wij groot en geprezen mogen worden."* (H. Bernardus van Clairvaux)

“Op pad met de Parel van Umbrië”

Dit keer heb ik de titel niet zelf bedacht, maar ik neem hem over vanuit een indrukwekkend e-book, dat ik vanuit het Pools mee heb mogen vertalen. De schrijfster is lid van onze Poolse parochie en zij en haar man zijn een lopend geschiedenisboek én Bijbel ineen. In het e-book vertelt Magdalena, de auteur, over hoe zij sterk verbonden is geraakt met de Heilige Rita van Cascia. Onder de katholieke gelovigen staat deze Italiaanse volksheilige bekend als patrones van hopeloze gevallen en verzoening.

Margherita Lotti, zoals ze werd geboren, leefde rond de veertiende eeuwswisseling in de Italiaanse provincie Umbrië. Haar geboortedorpje is Roccaporena, waar ze ook werd begraven. Tien jaar na haar dood werd ze in 1467 eerst opgebaard in de nabijgelegen grotere stad Cascia en sinds 1947 is er een enorme basiliek speciaal om haar graf heen gebouwd.

Tijdens het vertalen vond ik het lastig me technisch op het omzetten van de woorden alleen te richten, zonder verder te willen lezen. Het verhaal is zo geschreven alsof het zo had moeten zijn; ik viel van de ene verbazing in de andere. Magdalena begint haar e-book dan ook met de zin: “Ik geef je een door mij geschreven verhaal in handen, waarvan het scenario, geloof ik, door God zelf is geschreven.” Haar reis begon in het voorjaar van 2021. Ze was toen net naar Nederland gekomen, waar ze met haar man in Den Bosch woonde. Ze had een afspraak bij de dokter in Eindhoven, tenminste dat dacht ze: ze had zich vergist. Omdat ze nu tijd over had, typte ze willekeurig ‘kerk’ in de navigatie en kwam zo bij de kapel van de Heilige Rita in Sint-Oedenrode, haar beschermheilige voor de vastentijd. Magdalena plaatst regelmatig posts op social media, waar ze actief is en ze deed zo ook

op deze manier verslag van het ongeplande bezoek. In een mum van tijd kreeg ze ongeveer 600 reacties binnen. Mensen vroegen om gebed en intenties, maar deelden ook hun eigen ‘ervaringen’ met de Heilige Rita.

Vervolgens grijpt ze in haar boek terug op de periode in haar leven hiervoor, toen ze met haar man nog in Polen woonde. Ze vertelde dat ze zich op een gegeven moment aansloten bij een lokale parochie en maandelijks voor de 22e van de maand een uitnodiging ontvingen voor een dienst van de Heilige Rita. (Haar sterfdag was 22 mei 1457). Ze zijn er nooit naartoe gegaan, maar het bleef in hun geheugen rondzingen. Zo ontstond er een selectieve perceptie, waardoor ze op steeds meer plaatsen in Europa kwamen en hun blik viel op afbeeldingen van de Heilige Rita. Dit was bijvoorbeeld ook zo toen ze een keer in Wadowice waren, de geboorteplaats van Paus Johannes Paulus II. Ze knielde willekeurig ergens in de basiliek aldaar - en zonder het te weten - naast de relikwieën van de Heilige Rita. Op dat moment wist ze niet meer over haar, dan dat het een onstuimige vrouw was, een biddende echtgenote van een avonturier, een moeder van twee kinderen en een mystica die ervan hield om te mediteren over het lijden van Jezus.

Het voelt voor Magdalena alsof deze toenmalige paus haar naar de Heilige Rita heeft geleid, “door God’s Wil”, om haar tot patroonheilige te nemen. Ze bevond zich min of meer in een hopeloze situatie: ze had chronische pijn aan haar rug, voelde zich eenzaam en kon geen enkele vrouwelijke vriendschap aangaan en in stand houden. God hield haar naar eigen inzicht voor dat het niet goed is voor de mensen om alleen te zijn (volgens Genesis 2:18). Ze voelde alsof het haar taak werd om met anderen over de Heilige Rita te spreken. Haar treffen met de kapel in Sint-

Oedenrode bevestigde dit gevoel. Zo kwam ze met oude bekenden in aanraking die haar vroegen om gebed, zelfs in verband met een zeer bedreigde zwangerschap. Deze mensen stonden eerst zelf dichtbij God, daar waar Magdalena er voorheen ver vanaf stond. Nu was het andersom en mensen zochten haar om die reden op. Naar aanleiding van haar posts op social media ontvangt ze regelmatig getuigenissen, boeken en zelfs iconen van de Heilige Rita.

Doordat ze zich bewust werd van haar ‘taak’, organiseerde ze regelmatig bijeenkomsten op of rond de 22e van de maand in de kapel in Sint-Oedenrode en in de Sint-Trudokerk in Eindhoven. Ikzelf heb ook een paar keer de kapel bezocht tijdens een Pools-Nederlandse dienst, een prachtige belevenis, met veel zang! Traditiegetrouw namen we rozen mee, omdat dit symbool staat voor de Heilige Rita. De historische achtergrond hiervan is dat Rita een paar maanden voor haar dood aan één van de nonnen uit het klooster, waar ze later woonde, vroeg om een roos uit de tuin te brengen. Het was winter, buiten ijskoud en er lag veel sneeuw. Toch keerde de non terug met een gevlekte roos in haar hand, omdat niets onmogelijk was voor Rita. Paus Johannes Paulus II legde uit dat Rita in 1900 heilig is verklaard, niet zozeer vanwege de vele wonderen als gevolg van voorbeden aan haar, maar juist dat zij als ‘gewone’ vrouw als doel had, haar echtgenoot en kinderen tot het heil te brengen. Daarnaast heeft ze ook bijgedragen aan verzoening van conflicterende families. Door haar heilig dagelijks leven, bereikte zij heiligheid.

In haar eigen boek haalt Magdalena regelmatig citaten aan van pastoor Zbigniew Sobolewski, die veel over de Heilige Rita heeft geschreven in zijn boek, vertaald ‘De Heilige Rita; een leven bezaaid met rozen’. Hij spoorde door zijn boek Magdalena aan op reis te gaan met én naar de Heilige Rita. Dit deed ze dan ook een aantal jaren later op de dag waarop ze in het verleden getrouwd waren. Ik was er vanzelfsprekend niet bij, maar heb de reis afgelopen oktobermaand ook gemaakt. Wij hadden zelf een midweek Toscane bedacht met onder

andere een trip naar Rome en het Vaticaan, maar ook staken we Italië dwars over, alle heuvels trotserend, naar het Oosten. Hoe dichterbij Umbrië, des te heuvelachtiger werd het. Ook liep de spanning op, omdat je zoveel over de Heilige Rita hebt gehoord en gelezen en steeds dichterbij de plaats kwam waar ze had rondgelopen, geademd, wonderen verricht en... opgebaard ligt. Dit is ook een wonder op zich: in de basiliek zie je de Heilige Rita opgebaard liggen, zoals ze is overleden, zonder enige vorm van conservering of balseming!

Het lijkt niet voor niets dat juist Rita hier geleefd heeft: Umbrië, Terra dei Santi – het land van de Heiligen. En inderdaad, onderweg reden we bijvoorbeeld langs de basiliek van Franciscus van Assisi en ook Vader Pio ligt in de buurt opgebaard. Als je Roccaporena binnenrijdt, dan zit je op ruim 700 meter boven zeeniveau; het dorp kent nog geen 100 inwoners. Het voelt als iets magisch, zeker als je weet wat er zich zo'n 600 jaar geleden allemaal heeft afgespeeld. Aan een kant van de weg zie je het sobere geboortehuis van Rita met een kleine slaapkamer die bestaat uit een bed en bidstoel. Daarnaast zie je het huis waar ze met haar familie heeft gewoond met daarnaast een ziekenhuis waar ze ook veel heeft gelegen. Achter deze gebouwen ligt de tuin der wonderen; dit houdt

onder andere verband met de roos. Bovenlangs loopt een Kruisweg met veertien staties die uitmondt bij een grot waar je overal kaarsjes, foto's en briefjes met intenties vindt. Hier staat een beeld van Rita op haar ziekbed met in haar hand... een roos. Terug naar beneden vind je aan de overkant van de straat de kerk van St. Montano waar Rita destijds met haar man is getrouwd. Hiernaast staat het heiligdom van de Heilige Rita, ingewijd in 1948. Voor de ingang staat een levensgroot standbeeld van haar in klederdracht van die tijd.

Als je de berg afdalt en bij de rotonde, waarop in het midden een nog groter standbeeld staat, rechtsaf slaat, dan rijd je Cascia binnen. Het beeld is eerder op het Sint-Pietersplein in Vaticaanstad ingewijd door Paus Franciscus en in 2015 op de rotonde geplaatst. De basiliek van de Heilige Rita zie je al hoog op de heuvel liggen aan de rand van het stadje. Zeker als je de volgorde pakt vanaf haar geboortedorpje tot aan de laatste rustplaats, dan loopt de reis op tot een climax: je wilt de Heilige Rita dan ook zien en geloven dat je haar daar kunt bezoeken. De basiliek staat aan het einde van een lange straat met heel uitnodigend twee grote deuren bovenaan de trappen. Naast de basiliek staat het klooster waar Rita woonde. Rita mocht 'officieel' het klooster in, nadat eerst haar echtgenoot werd vermoord en later

haar zonen een natuurlijke dood stierven. Voor onze auteur wederom een 'toevalligheid', want het klooster is genaamd: Maria Magdalena. De legende vertelt ons dat haar tot drie keer toe de toegang tot het klooster ontzegd is, maar nadat in een nachtelijk visioen Johannes de Doper, Augustinus en Nicolaas van Tolentino verschenen, openden de poorten automatisch.

De basiliek wordt vanuit de hele wereld bezocht. Toen wij binnen kwam, ving er net een mis aan. Aan de rechterkant heb je een gang met een groot aantal biechtstoelen, waar je op taal kunt kiezen. Daarnaast ligt de Heilige Rita opgebaard, op veilige afstand achter een sierlijk hekwerk. In de ruimte ervoor staan stoelen waar veel mensen bidden en huilen. Sommigen zijn van heinde en verre hiernaar toe gekomen, omdat ze wanhopig zijn en hopen op een oplossing... Magdalena omschrijft dit in een van de laatste passages in haar boek: "Als ik de drempel van de Basiliek overschrijd en voor de Heilige Rita ga zitten, vallen alle barrières weg en stroomt er een oceaan van emoties uit mij... De gevoelens die mij hier vergezelden, konden op geen enkele manier tippen aan mijn verbeelding." Ik kan niet anders, dan me daarbij aansluiten...

Getekend Stef Koning

28 december 2025

Kerstconcert Parochiekoor Les Chanteurs de Saint Gérard

Parochiekoor 'Les Chanteurs de Saint Gérard' zal op 28 december wederom een concert verzorgen.

Op het gevarieerde programma staan koorwerken voor de kersttijd. Het koor wordt geleid en op piano begeleid door Rein Boeijen. Daarnaast is er ook dit jaar weer ruimte gemaakt voor een gastoptreden. Renske de Leuw zal op harp enkele solowerken ten gehore brengen en tevens het koor bij enkele stukken muzikaal begeleiden.

Iedereen is van harte welkom voor dit muzikale samenzijn. De toegang is gratis, maar een vrijwillige bijdrage wordt op prijs gesteld.

Het concert wordt gehouden in de M.O.O. Kerk (de Grote Kerk) aan de Kerkstraat 15 te Oss en vangt aan om 19.30 uur.

KERSTCONCERT
LES CHANTEURS DE SAINT GÉRARD

Les Chanteurs de Saint Gérard
met medewerking van
harpiste Renske de Leuw
onder leiding van
dirigent en pianist Rein Boeijen

Grote Kerk
Oss

zondag 28 december 2025
aanvang 19.30

gratis toegang | een vrijwillige bijdrage wordt op prijs gesteld

Waar Christus niet Koning is, heerst chaos

Op 4 oktober jongstleden heeft mgr. Mutsaerts gesproken op de jaarlijkse Catholic Identity Conference (CIC) in Pittsburgh. Het werd een boeiende redevoering die mij uit het hart gegrepen is. Ik heb de tekst enigszins ingekort. Filosofische en binnenkerkelijke bespiegelingen van de bisschop heb ik achterwege gelaten in de hoop om hem beter leesbaar te maken voor mijn kinderen. De volledige tekst is overigens nog te lezen op onze website.

Iedereen spreekt over de crises van onze tijd: politieke verdeeldheid, economische onzekerheid, de dreiging van oorlog. Maar onder al deze onrust schuilt een diepere crisis die vaak over het hoofd wordt gezien: een spirituele crisis. Zoals mijn held Chesterton ooit opmerkte, hebben we de neiging ons zorgen te maken over de verkeerde gevaren. We vrezen oorlogen en financiële ineenstortingen, terwijl de werkelijke bedreiging de morele en spirituele corruptie is die aan de ziel knaagt.

In de kern heeft onze moderne wereld de spirituele dimensie verwaarloosd. Het is niet zozeer de chaos om ons heen, maar de leegte in onszelf die de samenleving destabiliseert. Mensen raken de weg kwijt omdat ze niet meer weten waarom ze hier zijn - wat een diep spiritueel probleem is. We hebben hogere doelen en een moreel kompas nodig, niet slechts nieuwe politieke slogans. Wanneer de mensheid haar blik van God afwendt, ontstaat er een vacuüm dat gevuld is met substituten: ideologieën, rages en obsessies die ongemak misschien maskeren, maar nooit helen.

In een tijd waarin geloof nog leefde, gebeurde het onmogelijke: het christendom veroverde het Romeinse Rijk, bouwde kathedralen, creëerde kunst, literatuur en rechtssystemen. Maar de moderne wereld, die zichzelf rationeel en verlicht noemt, heeft wonderen achter zich gelaten en leeft in spirituele armoede. Ze ontkent het bovennatuurlijke en klaagt er vervolgens over dat het er niet is. Dit is de tragedie van de moderne wereld. Ze zegt: "Toon me een wonder en dan zal ik geloven." Maar in werkelijkheid is het andersom: geloof, en dan zul je het wonder zien. Het wonder is niet dat God verschijnt met pracht en praal; het wonder is dat Hij in een werkplaats stond en planken zaagde.

"Afgoderij wordt niet alleen begaan door valse goden te verheffen, maar ook door valse duivels te verheffen; door mensen bang te maken voor oorlog, alcohol of economische wetten, terwijl ze bang zouden moeten zijn voor geestelijke corruptie en lafheid." - G.K. Chesterton

Deze geestige opmerking uit 1909 klinkt vandaag de dag bijna profetisch. We identificeren allerlei aardse vijanden - van klimaatverandering tot virusuitbraken - en mobiliseren ons ertegen, terwijl we de onzichtbare vijanden van de ziel negeren: zinloosheid, moreel verval en wanhoop. Het is alsof de mensheid bezig is een klein brandje in de voortuin te blussen, terwijl de fundamenten van het huis - de geestelijke grond - langzaam wegzakken.

De absolute zekerheid van het geloof

Eén van de meest opmerkelijke en radicale aspecten van Jezus' zendingsopdracht aan zijn apostelen is zijn opdracht: "Als iemand u niet ontvangt en niet naar u luistert, schudt dan het stof van uw voeten als een getuigenis tegen hem." (Mat. 10:41) Hier zien we iets wat in de moderne tijd bijna ondenkbaar is: de absolute zekerheid van het geloof. Dit is een cruciaal punt: het katholicisme is niet één van de vele mogelijke meningen over God en de wereld. "The Truth, the whole Truth and nothing but the Truth" (ik ken die zin uit een Amerikaanse tv-serie). En waarheid is geen kwestie van debat, synodaliteit of compromis. De apostelen krijgen niet de opdracht om te debatteren, eindeloos te onderhandelen of zich aan te passen aan de wensen van hun luisteraars. Als iemand niet accepteert wat de apostelen verkondigen, gaan ze verder.

Dit is het tegenovergestelde van het moderne christendom, dat zich vaak verontschuldigt en zich op alle mogelijke manieren verdraait om acceptabel en relevant te blijven voor de seculiere wereld. De opdracht om het stof van hun voeten te schudden is geen oproep tot minachting, maar een teken van de objectieve waarheid van het geloof. Als mensen Christus afwijzen, is dat geen kwestie van interpretatie, maar een tragische verwerping van de werkelijkheid zelf. Hier klinkt een waarschuwing voor de westerse kerk: wees niet bang om populair te zijn. De apostelen waren ook niet populair. En toch veranderden ze de wereld.

De apostelen gingen op weg en riepen op om tot inkeer te komen, tot bekering. Geen vage spiritualiteit, geen

algemene boodschap van liefde, vrede en begrip, maar bekering - de oproep tot een radicaal nieuwe levenswijze. Religie is niet louter een persoonlijke voorkeur zonder gevolgen. Het christendom is geen optionele spirituele levensstijl. Het is de weg naar verlossing. En daarom is de missie van de apostelen de missie van de Kerk door de eeuwen heen. De Kerk is geen neutrale instelling die cultureel erfgoed bewaart. Ze is een strijder voor de waarheid, een Kerk die zich niet buigt voor de grillen van de tijd, maar haar missie zonder compromissen vervult. De Kerk die haar missie serieus neemt, zal vervolgd worden. De Kerk die probeert de wereld welgevallig te zijn, zal genegeerd worden.

Oorzaak aanpakken

Omdat de wortel van de crisis spiritueel is, moet de oplossing ook spiritueel zijn. Het is in wezen een strijd om de ziel. We kunnen honderd wetten aannemen en technologische wonderen uitvinden, maar als de ziel ziek is, zullen de symptomen blijven terugkeren. We zien dit duidelijk: welvaart en wetenschap hebben veel bereikt, maar innerlijke onrust en morele verwarring zijn niet afgenomen. Sterker nog, naarmate mensen minder vertrouwen in God stellen, stellen ze hun vertrouwen in al het andere. Chesterton vatte deze paradox samen: "Wanneer mensen stoppen met in God te geloven, geloven ze niet in niets; ze geloven in alles!"

We zien dit overal. Waar kerkbanken leeg zijn, stromen zelfhulpgoeroes, horoscoopwebsites en trendy 'spiritualiteiten' over. De menselijke honger naar betekenis blijft bestaan, ook wanneer Christus wordt afgewezen. Maar substituten - of het nu blind geloof in de markt is, de aanbidding van de wetenschap als almachtige redder, of esoterische experimenten - kunnen Christus niet vervangen. Ze zijn als zout zonder smaak.

Dus wanneer we Christus verlaten, verdiept de crisis zich alleen maar. We zien het om ons heen: naarmate het christelijk geloof verdwijnt, vervagen morele normen en vallen gemeenschappen uiteen. Een samenleving die haar ziel verliest, verliest ook haar solidariteit en richting. In plaats van de liefdadigheid van het evangelie erven we een koude cultuur van radicale zelfbevestiging, waar iedereen zijn eigen 'waarheid' heeft en niets heilig blijft. Dit kweekt eenzaamheid, polarisatie en hopeloosheid - een crisis van de geest die elke andere crisis versterkt. Het leidt altijd tot decadentie en uiteindelijk tot vernietiging. Kijk maar in je geschiedenisboeken.

Hoe komt dat? Laat me je iets vertellen over mijn buurman. Ik kom graag bij hem thuis. Waarom? Hij heeft goede koffie: een chique Italiaanse Barrista-koffiemachine. Ik was er toevallig bij toen hij deze machine voor het eerst aan de praat probeerde te krijgen. Maar het lukte niet. Er kwam alleen stoom uit, bij een volgende poging veel lawaai en bij nog een poging alleen wat bruine prut. Een zeer teleurstellende ervaring dus. De volgende dag deed hij iets heel verstandigs: hij pakte het instructieboekje erbij en volgde de instructies. Resultaat: heerlijke koffie. Het is heel simpel: de maker van dit apparaat weet immers hoe

het werkt. Hij heeft het ontworpen. Volg zijn instructies op en het resultaat is waarvoor het gemaakt is. Negeer de instructies en je krijgt slechte koffie, het apparaat werkt helemaal niet, of in het ergste geval gaat het kapot.

Waarom bemoeit deze bisschop zich met koffiemachines? Tja, hoe functioneert een mens goed? We hebben een Schepper, we zijn ontworpen door een Ontwerper. Hoe weten we wat ons doel is en hoe we dat doel moeten bereiken? Gaf Hij instructies? Ja, dat deed Hij. Hij gaf ons het Oude Testament (vooral de diagnose van wat er misging) en Hij gaf ons de remedie: het Nieuwe Testament: Jezus Christus, de apostelen, de Kerk, de traditie, de leer van de Kerk. Volg de instructies en je zult ontdekken wat je doel in het leven is en hoe je je bestemming kunt bereiken: het eeuwige leven. Negeer de instructies van onze Schepper en er zal van alles misgaan. Zoals het met die machine misging. Waar Christus buiten beeld is, gaan de dingen verwoestend mis. Waar Christus geen Koning is, heerst chaos. En dat, mijn beste vrienden, is wat we moderniteit noemen.

De illusie van vooruitgang

Zonder God is het aan onszelf om de wereld van haar gebreken te genezen. Dat er sinds het begin der tijden dingen misgaan, is duidelijk. De wereld gelooft in vooruitgang. Maar waarom zouden we ons druk maken over vooruitgang als het bestaan van de mens zelf in het geding is? Het probleem is dat de moderniteit niet denkt dat dát het probleem is. Ze denken dat de maatschappij het probleem is, structuren het probleem zijn, andere mensen het probleem zijn, economie het probleem is, politiek het probleem is, en dat we daar iets aan kunnen en moeten doen. Dat is wat de Franse Revolutionairen dachten, wat de Bolsjewieken dachten, hetgeen wat de Arabische Lente moest bewerkstelligen. En we weten waar het telkens toe leidde: chaos en vernietiging. Het Bijbelse verhaal van de Toren van Babel maakte dat zo lang geleden al duidelijk: menselijke pogingen om het paradijs te heroveren zijn gedoemd te falen. We weten hoe dat is afgelopen. En toch blijven we koppig geloven dat het mogelijk is, met een Europese Unie, een Nieuwe Wereldorde of een "Great reset" als vermeende oplossing van het probleem.

De aanval op gezin en geloof

Chesterton verdedigt twee centrale waarheden: het gezin en het geloof. De hele moderne samenleving voert oorlog tegen deze twee waarheden. De aanval op het gezin is een aanval op het leven zelf, en de aanval op het geloof is een aanval op de Schepper van het leven.

Elk kind is een 'soort Jezus': een bezoeker uit de hemel, voor een tijdje toevertrouwd aan zijn ouders. Het huwelijk is een sacrament. Het onthult een religieuze waarheid: dat liefde onvoorwaardelijk is en dat liefde leven-gevend is. De aanval op het gezin is bovenal een aanval op een religieuze waarheid. En het is een aanval op de religie die deze waarheid heeft geopenbaard: de Rooms-Katholieke Kerk. Het geloof verdedigen betekent het gezin verdedigen. Maar het betekent ook het geloof zelf verdedigen - de voorschriften, de gebruiken, de zuiverheid ervan. De aanvallen komen van alle kanten, zowel subtiel als openlijk.

Chesterton: "De tegenstanders van het christendom geloven alles behalve het christendom." En inderdaad, we hebben gezien dat de meest bizarre sekten en culten serieus worden genomen, terwijl de kerk wordt bespot. Elke ketterij heeft een fragment van de waarheid genomen en de rest verworpen. Zo raakten lutheranen geobsedeerd door "geloof alleen", calvinisten door de soevereiniteit van God, baptisten door de Bijbel, Zevendedagsadventisten door de sabbat, enzovoort.

De weg naar herstel

En toch is onze strijd niet hopeloos. Integendeel, de eerste stap naar genezing is erkenning: erkennen dat we niet alleen met een politieke of economische noodsituatie te maken hebben, maar ook met een morele en spirituele noodsituatie. Alleen dan kunnen we de juiste wapens kiezen. En dus moeten we ons afvragen: hoe voeren we een geestelijke strijd? Geloof is een individuele zaak. Jezus leed het meest aan het kruis, wetende dat Hij niet iedereen

zou redden, dat niet iedereen in Hem zou geloven ("Mijn volk, kijk wat Ik voor jullie heb gedaan; wat had Ik nog meer kunnen doen?" Daarom zuchtte Jezus over Jeruzalem). Het is waar, we hebben een vrije wil. Het is aan ons om mee te werken aan Jezus' reddingsplan.

De seculiere wereld wil problemen oplossen; christenen zoeken verlossing. In tijden van crisis klagen sommigen dat het christendom heeft gefaald, dat de Kerk irrelevant is geworden. Maar is het christelijke ideaal ooit echt beproefd en tekortgeschoten? Onze wereld lijdt niet omdat we Christus te nauw volgden, maar omdat we Hem helemaal niet volgden...

Lees verder op de website...

Samengevat door diaken Pieter Raaijmakers

Advents- en Vastenactie voor kinderen in Libanon

Libanon is een land met een rijke christelijke traditie, maar de situatie van christelijke gezinnen staat onder zware druk. De diepe economische crisis, politieke spanningen en blijvende onzekerheid maken het leven voor velen uitzichtloos. Prijzen rijzen de pan uit en werkloosheid is wijdverspreid. Vooral voor gezinnen met kinderen zijn het zware tijden.

Toch blijft de Kerk aanwezig. In het zuiden van het land, in het bisdom Sidon, zetten priesters, religieuzen en vrijwilligers zich onvermoeibaar in voor kinderen en jongeren. Ze organiseren al meer dan dertig jaar een zomerkamp voor kinderen vol met veilige en hoopvolle momenten midden in de chaos. Voor veel kinderen is het kamp het enige uitje dat ze het hele jaar meemaken.

Bisschop Maroun Ammar

"Het zomerkamp voor kinderen is hét hoogtepunt van het jaar," vertelt bisschop Maroun Ammar. "Een zomer met God helpt hen daardoor wortel te schieten in hun land en hun geloof."

De kampen zijn kleinschalig en worden gedragen door lokale parochies en vrijwilligers. Toch zijn ze helaas kostbaar: vervoer, maaltijden, begeleiding, materiaal en

soms ook overnachting moeten allemaal bekostigd worden. Door de hoge inflatie en toenemende armoede kunnen ouders dat vaak niet meer zelf betalen.

Maak zomerkampen voor kinderen mogelijk

Met steun van Kerk in Nood hoopt het bisdom dit jaar minstens vijf zomerkampen voor kinderen mogelijk te maken, verspreid over het zuiden van Libanon. De vraag is groot, de middelen schaars. Een kamp kost per kind relatief weinig: voor slechts € 34 kunnen twee kinderen deelnemen. Toch is dat bedrag voor veel Libanese gezinnen onbereikbaar. Daarom ondersteunt Kerk in Nood deze kampen, zodat ook de armste kinderen een plek krijgen.

Advents- en Vastenactie voor deze kinderen

Als Willibrordusparochie willen we dit jaar steun bieden aan de kinderen van Libanon. Het is een goede gewoonte, maar ook een christelijke plicht om in deze dagen waarin we doorgaans onze overvloed vieren, betrokken te blijven bij diegenen die het zoveel minder hebben. Daarom doen we een beroep op elkaar om gul te geven.

Dat kan in de collectebussen achter in de kerk.

Of met een donatie op:

NL34 RABO 0140405682 tnv. Willibrordusparochie, o.v.v. "Advent en Vastenactie"

Of doormiddel van uw Givt-app en deze QR code:

Getekend diaken Pieter Raaijmakers

Processie naar het Willibrordusputje

Op 7 november is het hoogfeest van de heilige Willibrordus. Aangezien wij de Willibrordus parochie zijn, staan wij hier jaarlijks een hele zondag bij stil. We sloegen de handen ineen met de gemeenschap van de Tridentijnse Mis en op 9 november rond 14 uur, een beetje later dan gepland, vertrok er een stoet gelovigen richting het Willibrordusputje.

De processie vertrok vanuit de M.O.O.-kerk. Van daaruit was het een heerlijke herfstwandeling. Niet zoals het zal zijn geweest in het regenachtige Engeland in het jaar 658, toen Willibrordus werd geboren. Met 4 jaar werd hij door zijn ouders naar het benedictijnenklooster van Ripon gebracht. Na een vrome jeugd vertrok hij naar Ierland en in het klooster van Rathmelsigi werd hij tot priester gewijd. Toen begon pas het echte werk.

In de herfst van 690 arriveerden 12 missionarissen bij Katwijk aan Zee. Willibrordus trok van daaruit naar Friesland om het evangelie aan heidenen te verkondigen. En met succes. Na vijf jaar weidde paus Sergius I hem aartsbisschop van de Friezen en gaf hem de naam Clemens. Hij vestigde zijn bisschopszetel in Utrecht, waar hij een kerk bouwde die hij toewijdde aan de Heilige Verlosser. Vandaar dat Willibrordus niet alleen patroonheilige is van Oss en onze parochie, maar ook van aartsbisdom Utrecht. Overigens sluiten de steden/dorpen Deurne, Sint-Willebrord, Vlaardingen, aartsbisdom Haarlem en groothertogdom Luxemburg zich hier ook bij aan. Een verdienste van zijn vele reizen richting allerlei uithoeken van niet alleen Nederland, maar ook de rest van Europa. Op 80-jarige leeftijd stierf Willibrordus in zijn geliefde klooster te Echternach, Luxemburg.

De voorspraak van de heilige Willibrordus wordt van oudsher aangeroepen bij allerlei ziekten, vooral bij epilepsie en zenuwaandoeningen. Vandaar dat het Willibrordusputje tot op de dag van vandaag wordt bezocht door bedevaartgangers. Een bezoek hieraan zou helpen bij genezing. Maar waarom dit putje? De geschiedenis is niet helemaal duidelijk, maar volgens overlevering is de heilige Willibrordus hier in 712 zelf geweest en heeft hij hier zelfs mensen gedoopt. Of ja, niet bij deze exacte put, want de eigenlijke put stond oorspronkelijk tientallen meters verderop.

Afijn, dat maakte ons niks uit. Wij waren onderweg naar waar de put nu is gevestigd. Met een walm wierook rondom ons, vaandels en rozenkransen in de handen, een groepje kinderen dat bloembladjes strooide, een groot beeld van de man zelf op de schouders van een paar sterke jongeren en een stukje bot van Willibrordus in een kistje, trokken we veel bekijks. Een processie is dan ook geen alledaagse bezigheid. Gele hesjes hielden het verkeer tegen, zodat de stoet ongestoord biddend door de straten kon trekken. Alleen de trein wilde niet stoppen voor de gele hesjes, het zij hem vergeven.

Ongeveer een uur later kwamen we aan bij de eindbestemming. Kapelaan Kerckhoffs zei nog een woordje en leidde een laatste gebed, waarna er kon worden begonnen aan het op twee na belangrijkste deel van die middag: koffie en broodjes. Op een mooi opgeruimd veldje achter het putje stonden tenten, spijs en drank klaar voor alle gelovigen die hadden meegelopen. Of ja, drank... Hoewel de koffie, thee en jus d'orange erg lekker waren, besloten een paar Bourgondiërs de middag tegenover voort te zetten met een biertje bij het restaurant Clemens. Uiteindelijk is Willibrordus namelijk ook patroonheilige van de caféhouders, herbergiers en bier- en wijnhandelaren. Proost, op een geslaagde Willibrordusdag!

Getekend Valerie van Vliet

Extra vieringen in de Grote Kerk (M.O.O. kerk) te Oss en in de Sint Willibrorduskerk te Berghem:

- Van maandag t/m zaterdag, aanvang 08.10 uur, worden vooraf aan de h. Mis de 'Laudes' gebeden in de M.O.O. kerk.
- Van maandag t/m zaterdag, aanvang 08.30 uur, h. Mis in de M.O.O. kerk.
- Iedere dinsdag- donderdag- en vrijdag, aanvang 18.40 uur, worden vooraf aan de h. Mis de 'Vespers' gebeden in de M.O.O. kerk.
- Iedere dinsdag- donderdag- en vrijdag, aanvang 19.00 uur, h. Mis in de M.O.O. kerk.
- Iedere woensdag en zaterdag na de h. Mis van 08.30 uur wordt er gezamenlijk een 'Rozenhoedje' gebeden.
- Iedere woensdagavond, aanvang 18.00 uur Eucharistische Aanbidding en 19.00 uur H. Mis in de Sint Willibrorduskerk Berghem.
- Iedere donderdagmiddag 'Stille Aanbidding van het H. Sacrament' van 14.00 tot 16.00 uur in de M.O.O. kerk.
- Iedere vrijdagavond na de H. Mis van 19.00 uur, Eucharistische Aanbidding en biechtgelegenheid tot 20.00 uur.
- Iedere zondag is er om 12.00 uur een Tridentijnse mis in de M.O.O. kerk (Grote Kerk).
- Iedere 4de zondag van de maand 'Spaanstalige' h. Mis, aanvang 17.00 uur in de M.O.O. kerk (Grote Kerk).

Biechtgelegenheid: Iedere zaterdag in de Grote Kerk van 17.30 - 18.00 uur of op afspraak.

Dit alles onder voorbehoud. Voor eventuele wijzigingen of aanpassingen van deze agenda, kijk op de website van de Parochie Willibrordus voor de actuele tijden: www.parochiewillibrordus.nl

3 ^e Advent				
Zaterdag	13 dec	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Cantors
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	14 dec	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Met familiecatechese - Herenkoor
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
4 ^e Advent				
Zaterdag	20 dec	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	21 dec	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	M.O.O. koor
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
Avond van Barmhartigheid met biechtmogelijkheid				
Maandag	22 dec	19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Cantors
Kerstavond				
Woensdag	24 dec	17.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Kerstspel - KVA Harmonie
		21.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Les Chanteurs de St. Gerard
		22.00 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		23.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gemengd koor
Kerstmis				
Donderdag	25 dec	00.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
		09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gemengd koor
		11.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	Parochiekoor
		12.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis

2e Kerstdag/H. Stefanus				
Vrijdag	26 dec	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Ensemble
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		14.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Kindje wiegen
H. Familie				
Zaterdag	27 dec	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Cantors
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	28 dec	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Les Chanteurs de St. Gerard
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
		17.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Spaanse mis
H. Silvester				
Woensdag	31 dec	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
H. Maria moeder Gods				
Donderdag	1 jan	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
Openbaring van de Heer/Driekoningen				
Zaterdag	3 jan	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	4 jan	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gregoriaanse Scola
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
Doop van de Heer				
Zaterdag	10 jan	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Cantors
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	11 jan	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
2e zondag door het jaar A				
Zaterdag	17 jan	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	18 jan	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	M.O.O. koor
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
3e zondag door het jaar A				
Zaterdag	24 jan	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Cantors
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	25 jan	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Met familiecatechese - Les Chanteurs de St. Gerard
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
		17.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Spaanse mis
4e zondag door het jaar A				
Zaterdag	31 jan	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	1 feb	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gregoriaanse Scola
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis

5 ^e zondag door het jaar A				
Zaterdag	7 feb	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Cantors
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	8 feb	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Met familiecatechese - Herenkoor
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
6 ^e zondag door het jaar A				
Zaterdag	14 feb	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	15 feb	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	M.O.O. koor
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
Aswoensdag				
Woensdag	18 feb	19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Cantors
		19.00 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
1 ^{ste} zondag veertigdagentijd				
Zaterdag	21 feb	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Cantors
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	22 feb	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Met familiecatechese - Les Chanteurs de St. Gerard
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
		17.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Spaanse mis
2 ^e zondag veertigdagentijd				
Zaterdag	28 feb	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	1 mrt	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gregoriaanse Scola
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
3 ^e zondag veertigdagentijd				
Zaterdag	7 mrt	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Cantors
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	8 mrt	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Met familiecatechese - Herenkoor
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
4 ^e zondag veertigdagentijd				
Zaterdag	14 mrt	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	15 mrt	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	M.O.O. koor
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
5 ^e zondag veertigdagentijd				
Zaterdag	21 mrt	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Cantors
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	22 mrt	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Met familiecatechese - Les Chanteurs de St. Gerard
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
		17.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Spaanse mis

Palmzondag				
Zaterdag	28 mrt	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	29 mrt	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
Avond van Barmhartigheid met mogelijkheid biecht				
Maandag	30 mrt	19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Boeteviering - Cantors
Witte Donderdag				
Donderdag	2 apr	19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	M.O.O. koor
Goede Vrijdag				
Vrijdag	3 apr	15.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Goede Vrijdagviering met Kruisverering - Gregoriaanse Schola
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Kruisweg - Cantors
		19.00 uur	Sint Willibrordus Berghem	Kruisweg - Parochiekoor
Paaswake				
Zaterdag	4 apr	21.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Les Chanteurs de St. Gerard
Pasen				
Zondag	5 apr	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Met familiecatechese - Gemengd koor of cantors
		11.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
		12.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Tridentijnse H. Mis
2e Paasdag				
Maandag	6 apr	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Ensemble
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gemengd koor

Wist u dat...

...Actie Kerkbalans weer gaat beginnen? Houd hiervoor de website, prikborden in de kerken en uw brievenbus goed in de gaten.

...dankzij het kerkbestuur het graf van de familie Gielen nog steeds in Berghem ligt? Eigenlijk zou het graf geruimd worden, maar omdat de familie zoveel voor Berghem heeft betekend, heeft de parochie besloten de onderhoudskosten op zich te nemen.

...na vele jaren de verbouwing in de pastorie van Berghem binnenkort eindelijk gaat beginnen? Kapelaan Nevin Eyyalil zal dan in de Osse pastorie komen wonen.

...de steigers in de Grote Kerk langer moesten blijven staan vanwege het gat in het dak? Inmiddels zijn ze eindelijk weg, tot grote vreugde van iedereen, maar vooral van de pastoor.

...het altaar dat eerst in de Visserskerk stond, inmiddels een nieuw thuis heeft gevonden? Vraag niet hoe, maar het immens zware altaar is verplaatst naar de tuin van de pastoor. Hopelijk kan hier van de zomer mooi gebruik van worden gemaakt.

...de bisschoppen werken aan een nieuwe, verbeterde Bijbelvertaling voor de liturgie? Hierdoor ontstaan er echter wel kleine verschillen met de tekst in de misboekjes. Helaas werd dit pas aangekondigd toen de gloednieuwe misboekjes net waren gedrukt.

...na de mis van 10.00 uur op 11 januari 2026 er in het parochiecentrum een nieuwjaarsreceptie zal zijn? Hier zullen er weer Willibrorduspenningen worden uitgereikt aan bepaalde vrijwilligers die in het zonnetje worden gezet. U bent allen van harte welkom.

...er nog steeds vrijwilligers nodig zijn? Vooral de koren kunnen nieuwe stemmen gebruiken. Zingt u weleens onder de douche en denkt u dan: dat klinkt zo gek nog niet? Kom dan vooral eens meekijken/-luisteren/-zingen bij een repetitie van een van onze koren.
"Laten we zo lang mogelijk zingen onderweg: de weg wordt er minder eentonig door." – Vergilius, Romeins dichter

...dit mooie blad zichzelf niet schrijft? Ook hierbij kunnen we uw hulp gebruiken. Hebt u een goed idee voor een artikel? Mail dan vóór 1 maart 2026 naar valerievvliet@hotmail.com

De paradox van Kerstmis: klein worden om groot te zijn

Wie kinderen of kleinkinderen heeft weet het al: een kerststalletje is een ideaal instrument om aan kinderen uit te leggen waar Kerstmis écht om draait. En dat het ook voor volwassenen zo werkt, daar getuigde Sint-Franciscus van Assisi, de uitvinder van de kerststal van. De knielende Maria en Sint-Jozef, de herders en wijzen, de os, de ezel en de schaapjes focussen zich allemaal op het Goddelijk Kind in de kribbe.

Toch lijken steeds minder mensen bekend te zijn met de kerststal en het kerstverhaal. Een tijd geleden werd ik door drie jonge moslims aangesproken op straat. Toen ik zei dat Jezus zowel mens als God was, haakten ze af. Ze konden niet geloven *"in een God die ook naar het toilet moest gaan"*. En toch geloven wij dat God mens werd in Jezus Christus, volledig God en volledig mens. De heilige Johannes laat er in de proloog van zijn evangelie geen misverstand over bestaan wanneer hij over Jezus spreekt: *"In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alles is door Hem geworden en zonder Hem is niets geworden van wat geworden is."* (Joh. 1, 1-3) We zijn het misschien te zeer als vanzelfsprekend gaan beschouwen maar dat is het eigenlijk niet. We zouden zelfs kunnen zeggen dat het de ultieme paradox van ons geloof is. De grote en machtige God wordt klein en weerloos. De heilige Johannes Chrysostomus verwoordt het in zijn typische stijl als volgt: *"Heden wordt Hij die is, geboren; Hij die is, wordt wat Hij niet was, want als God wordt Hij mens zonder op te houden God te zijn. Hij is niet mens geworden met verlies van zijn godheid, noch is Hij van mens bevorderd tot God, maar terwijl Hij het Woord was en aan geen lijden onderhevig, is Hij vlees geworden, terwijl zijn goddelijke natuur onveranderd bleef."* God wordt mens opdat Hij ons deelgenoot kan maken aan het goddelijke leven. De liturgie van het hoogfeest van de Moeder Gods (1 januari) bejubelt dit mysterie met verwondering wanneer de antifoon weerklinkt: *"O, hoe wonderlijk is deze ruil: van een maagd die geen man kent, neemt de Schepper een menselijk lichaam aan om ons te maken tot kinderen van God."* De Advent mag ons opnieuw de onbevange verwondering schenken die ons in staat stelt om nader door te dringen in het mysterie van de menswording.

In de menswording toont God zijn nederigheid en zijn liefde voor ons. Als het erom gaat om de mens te verlossen, heeft God het niet beneden zijn waardigheid geacht om Zichzelf te vernederen en zijn Zoon geboren te laten worden naar het vlees. Hij heeft de gedaante van een slaaf aangenomen door geboren te worden om te sterven aan

het Heilig Kruis om de mensheid met Zich te verzoenen, aldus Sint-Paulus: *"Hij heeft zich van zichzelf ontdaan en het bestaan van een slaaf aangenomen. Hij is aan de mensen gelijk geworden. En als mens verschenen heeft Hij zich vernederd, Hij werd gehoorzaam tot de dood, tot de dood aan een kruis."* (Fil. 2, 7-8) Zowel in kribbe als Kruis toont God zijn liefde tot het uiterste toe. Hij is zo groot dat Hij klein kan worden en geboren worden in het Kind Jezus, een mens van vlees en bloed. En in datzelfde vlees en bloed mogen we de Heer aanbidden wanneer Hij verschijnt in de Eucharistie. Het Goddelijk Kind wilde geboren worden in Bethlehem – wat betekent 'Huis van Brood' – en ligt in een voerbak. Zo laat Hij ons als klein kind al zien dat Hij ons tot voedsel wil zijn als het Brood van eeuwig leven terwijl Hij zegt: *"Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. Het brood dat Ik zal geven, is mijn vlees, ten bate van het leven der wereld."* (Joh. 6, 51)

"Hij lag in een kribbe en hield de wereld omvat. Hij was een kind dat nog niet sprak en Hij was het Woord. Hij die door de hemelen niet bevat kan worden, werd gedragen in de schoot van een vrouw. Zij bepaalde de gang van onze Koning. Zij droeg Hem in wie wij zijn. Zij gaf haar melk aan ons brood. Hoe sprekend was de zwakheid, hoe wonderbaarlijk de deemoed, waarin zo de gehele godheid schuilging! De moeder aan wie zijn kindsheid onderworpen was, werd door zijn macht bestuurd. En zij, aan wier borsten Hij zoog, voedde Hij met waarheid."

(H. Augustinus van Hippo)

Getekend kapelaan Quinten Kerckhofs

